

One Thousand
Malayalam Proverbs.

1868.

C i
XIV
135

N12<526908882 021

ubTÜBINGEN

LS

ONE THOUSAND

MALAYALAM PROVERBS

ഒരു ആയിരം

പഴഞ്ചൊല്

SECOND EDITION

MANGALORE

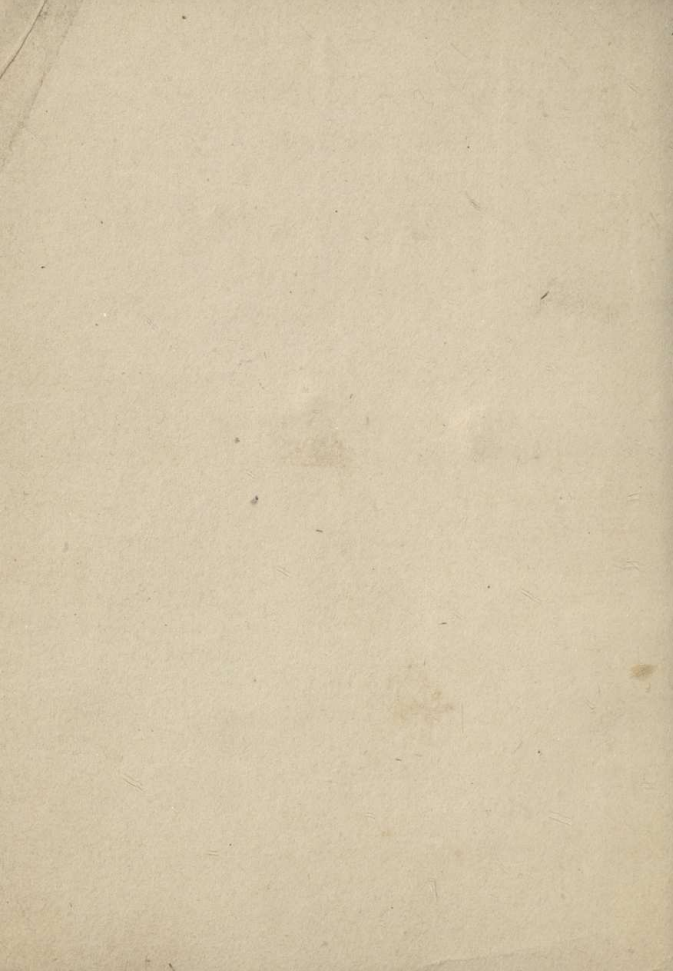
PUBLISHED BY PFLEIDERER & RIEHM

BASEL MISSION BOOK & TRACT DEPOSITORY

1868

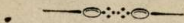
8410

വില്പന.

ONE THOUSAND

MALAYALAM PROVERBS

ഒരു ആയിരം

പഴയൊരുകൾ

MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & REUTHER, BASEL MISSION PRESS

1868

ജ്ഞാനസൂചകം.

ജ്ഞാനമായവർ വിളിക്കുന്നല്ലയൊ, ബുദ്ധി ശബ്ദിക്കുന്നവ
ല്ലൊ! അവർ നിരന്തരകളിലും തെരുവീഥികളിലും നിന്നു പട്ടി
വാതിലുകളിലും പട്ടണ പ്രവേശത്തും ശോചനാപരമായും വെ
ച്ച് ആത്മ ചൊല്ലുന്നിത് : മനുഷ്യരെ! നിങ്ങളോടു ഞാൻ മൊ
ഴിയുന്നു, നരപുത്രരിലേക്ക് എന്റെ ശബ്ദം ആകുന്നു. മൃഗ
ന്മാരെ, വിവേകത്തെ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ! പൊട്ടരെ, ബോ
ധഹീനമുള്ളവരാകവിൻ! കേൾപ്പിൻ ഞാൻ ശ്രദ്ധയുള്ളവ ഭാഷി
ക്കും നേരുള്ളവരിനായി എന്റെ അധരങ്ങളെ തുറക്കും എ
ന്റെ വായി സത്യം ഉരക്കും ഭോഷമോ എൻ അധരങ്ങൾക്ക്
ചെറുപ്പം തന്നെ.

Li XIV 135.

ഒരു ആയിരം പഴഞ്ചൊൽ.

൧. അകത്തിട്ടാൽ പുറത്തറിയാം.
൨. അകത്തു കത്തിയും പുറത്തു പത്തിയും.
൩. അകലെ പോന്നവനെ അരികെ വിളിച്ചാൽ അരക്കാത്തുട്ടു ചേതം.
൪. അകെഴുശലലക്ഷണം സാധനമുക്തം.
൫. അക്കര നിന്നോൻ തോണി ഉരുട്ടി.
(അക്കര നില്ക്കുന്ന പട്ടർ തോണിമുക്കി)
൬. അക്കരമാവിലോൻ കെണി വെച്ചിട്ടു എന്നോടൊ
കൂറാ കണ്ണമിഴിക്കുന്നു.
൭. അങ്ങാടിത്തോലിയം അമ്മയോടൊ?
(അങ്ങാടില്ലൊരൊൻ അമ്മയുടെ നേരെ)
൮. അങ്ങില്ലാപ്പൊങ്ങിന്റെ വേർ കിളിക്കാമൊ.
൯. അങ്ങനെയൊൻ വെള്ളം ഒഴുകുന്നതിന് ഇങ്ങനെ
ചെരിപ്പഴിക്കാമൊ.

൧൦. അച്ഛൻ ആനപ്പാവാൻ എന്നുവെച്ചു 'മകന്റെ ചന്തിക്കും തടസ്സമാമോ?
൧൧. അഞ്ച് എരുമകറക്കുന്നത് അയൽ അറിയും; കഞ്ഞി വാർത്തുണ്ണുന്നത് നെഞ്ഞറിയും.
൧൨. അടക്കയാകുമ്പോൾ മടിയിൽവെക്കാം, കഴുങ്ങായാൽ വെച്ചുകൂടാ.
൧൩. അടികൊള്ളുവാൻ ചെണ്ട, പണം വാങ്ങുവാൻ മാറാൻ.
൧൪. അടിയോളം നന്നല്ല അണ്ണന്തമ്പി.
൧൫. അടിവഴുതിയാൽ ആനയും വീഴും.
൧൬. അട്ട പിടിച്ച് മെത്തയിൽ കിടത്തിയാലോ?
൧൭. അട്ടം പൊളിഞ്ഞാൽ അകത്തു; പാലം മുറിഞ്ഞാൽ കഴിവില്ലെ.
൧൮. അട്ടെക്ക് കണ്ണു കൊടുത്താൽ ഉറിയിൽ കലം വെച്ചുകൂടാ.
൧൯. അട്ടെക്ക് പൊട്ടക്കുളം.
൨൦. അണിയലം കെട്ടിയെ ദൈവമാവൂ.
൨൧. അണ്ണാക്കിലെ തോൽ അശേഷം പോയാലും അംഗത്തിൽ ഒട്ടും കുറവയില്ല.
൨൨. അണ്ണാക്കൊട്ടൻ തന്നാൽ ആറുവണ്ണം.
൨൩. അണ്ണാടി കാണാൻ കണ്ണാടിപോണ്ടു.

൨൪. അതിബുദ്ധിക്ക് അല്പായുസ്സ്.
൨൫. അതിമോഹം ചക്രം ചുമക്കും (ചവിട്ടും)
൨൬. അത്തത്തൊറ്റുതലയും അരചർ കോപവും പിത്ത
വ്യാധിയും പിതൃശാപവും ഒക്കുചോളം തീരാ.
൨൭. അത്യാശേഷനന്ദം.
൨൮. അന്നത്തിന്റെ ബലവും ആയുസ്സിന്റെ ശക്തിയും
ഉണ്ടെങ്കിൽ മന്നത്താലികൾ കാണാം.
൨൯. അന്നന്നു വെട്ടുന്ന വാളിന്നു നെയ്യിടുക.
൩൦. അന്നതീരാത്ത പണികൊണ്ടു അന്തിയാക്കരുത്.
൩൧. അൻപറ്റാൽ തുമ്പാറ.
൩൨. അൻപോട്ടു കൊടുത്താൽ അമൃതം.
൩൩. അപ്പം തിന്നാൽ പോരെ കഴി എണ്ണുന്നെന്നിന്ന.
(അപ്പം തിന്നാൽ മതി കത്തെണ്ണണ്ടോ)
൩൪. അഭ്യസിപ്പാൻ ആനയെ എടുക്കാം.
൩൫. അമ്പലം വിഴുങ്ങിക്ക് വാതില്പലക പപ്പടം.
൩൬. അമ്പു കളഞ്ഞൊൻ വില്ലൻ; കാല കളഞ്ഞൊൻ എ
ഴുത്തൻ.
൩൭. അമ്പുകമ്പളത്തും വില്ലശേഷമത്തും എന്നു നായർ
പനങ്ങാട്ടു പടിക്കൽ എത്തി.
൩൮. അമ്മ പുലയാടിച്ചി എങ്കിൽ മകളും പുലയാടിച്ചി.
൩൯. അമ്മ ഉറിമേലും പെങ്ങൾ കീഴിലും കാൾ ഉരലിലും.

൪൦. അമ്മയെ തച്ചാൽ അച്ഛൻ ചോദിക്കേണം; പെങ്ങളെ തച്ചാൽ അളിയൻ ചോദിക്കേണം.

൪൧. അമ്മോച്ചുന്നിൽക്കുന്നെടം അമ്മോച്ചനും പശു നില്ക്കുനേടം പശുവും നില്ക്കട്ടെ.

൪൨. അംശത്തിലധികം എടുത്താൽ ആകാശം പൊളിഞ്ഞു തലയിൽ വീഴും.

൪൩. അരചനെ കൊതിച്ചു പുരുഷനെ വെടിഞ്ഞവൾക്ക് അരചനം ഇല്ല, പുരുഷനുമില്ല.

൪൪. അരചൻ വീണാൽ പട ഉണ്ടോ?

൪൫. അരണ കടിച്ചാൽ ഉടനെ മരണം.

൪൬. അരണക്കു മറതി.

(അരണയുടെ ബുദ്ധിപോലെ)

൪൭. അരപ്പലം നൂലിന്റെ കഷെക്ക്.

൪൮. അരികെ പോകുമ്പോൾ അരപ്പലം തേഞ്ഞു പോകും.

൪൯. അരിയും തിന്നു ആശാരിച്ചിയെയും കടിച്ചു പിന്നെയും നായിന്റെ പല്ലിന്നു മൊറുമൊറുപ്പു.

൫൦. അരിയെറിഞ്ഞാൽ ആയിരം കാക്ക.

൫൧. അരിശം വിഴുങ്ങിയാൽ അളുത്ത്; ആയുധം വിഴുങ്ങിയാൽ ആണല്ല.

൫൨. അരുതാഞ്ഞാൽ ആ ചാരം ഇല്ല; ഇല്ലാഞ്ഞാൽ കാശാരവും ഇല്ല.

൫൩. അരച്ചതു കൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു.
൫൪. അരച്ചു തരുവാൻ പലരും ഉണ്ടു; കുടിപ്പാൻ താനെ
യുള്ളു.
൫൫. അത്ഥം അനത്ഥം.
൫൬. അത്ഥമില്ലാത്തവന്നു, (അപ്പൻ) അത്ഥം കിട്ടിയാൽ
അർദ്ധരാത്രിയും കട പിടിപ്പിക്കും.
൫൭. അർദ്ധം താൻ അർദ്ധം ദൈവം.
൫൮. അറിയാത്തവന്നു ആന പടൽ.
൫൯. അറിയുന്നോരൊടു പറയേണ്ടു; അറിയാത്തൊരൊടു
പറയരുത്.
൬൦. അറുക്കാൻ ൧൦൦൦ കൊടുക്കുലും പോറാൻ ഒന്നിനെ
കൊടുക്കരുതൊ.
൬൧. അറുത്തിട്ട കോഴി പിടിക്കുമ്പോലെ.
൬൨. അലക്കുന്നോന്റെ കഴുത പോലെ.
൬൩. അലന്നാൽ അമ്മക്കുപരാധിക്കാമൊ?
൬൪. അല്ലലുള്ള പുലയ്ക്ക് നുള്ളിയുള്ള കാടു പറയേണ്ടാ.
൬൫. അവൻ പത്താൾക്ക് ഒരു മെത്ത.
൬൬. അശപിനിഭേവന്മാർ വന്നാൽ സാധിക്കും.
൬൭. അഷ്ടാംഗഹൃദയഹീനന്മാർ ചികിത്സിക്കും ചികി
ത്സയിൽ മഞ്ഞൾ എല്ലാം വയമ്പായി കപ്പൂരം കൊടു
വേരിയായി.

നവ. അള (എറ) കുത്തിയാൽ ചേരയും കടിക്കും.

(അളമുട്ടിയാൽ ചേരയും തിരിഞ്ഞു) *കിഷ്കിന്ദ*

നന്. അമകളെ ചക്കയിൽ ചുളയില്ല.

൭൦. അ(ക)കുളയിൽ വാഴ കലക്കയില്ല.

൭൧. ആച്ച നോക്കിയെ കൂച്ച കെട്ടാച്ച.

൭൨. ആടറിയുമൊ അങ്ങാടിവാണിഭം?

൭൩. ആടാചാക്രക്ക് അണിയൽ പ്രധാനം.

൭൪. ആട്ട മേഞ്ഞ കാട്ട പോലെ.

൭൫. ആട്ടുകാടും കാടാകാ; അരചൻ ഉടാടും നാടാകാ.

൭൬. ആട്ടം മുട്ടിയാൽ (നിന്നാൽ) കൊട്ടാട്ടത്തിൽ.

൭൭. ആട്ടുന്നവനെ നെയ്യാൻ ആക്കിയാൽ കായ്മമൊ?

൭൮. ആന കൊടുക്കൂലും ആശ കൊടുക്കരുത്.

൭൯. ആനക്കൊമ്പും വാഴക്കൊമ്പും രണ്ടും ശരിയൊ.

൮൦. ആനനടത്തവും കുതിരപ്പാച്ചലും ശരി.

൮൧. ആനയില്ലാതെ ആറാട്ടൊ.

൮൨. ആനയുടെ പുറത്ത് ആനക്കാരൻ ഇരിക്കുമ്പോൾ നായി കരെച്ചാൽ അവൻ എത്ര വേടിക്കും?

൮൩. ആനയുടെ യുദ്ധം ഇറുപ്പിന്നു മരണം.

൮൪. ആനെക്ക് കുതിര തെരിക.

൮൫. ആനെക്ക് ചക്കര പന.

൮൬. ആനക്ക് മണികെട്ടേണ്ട.

- പുറം. ആമൊടെക്ക് പൂഴത്തുള നോക്കുന്നവൻ.
- പുറം. ആയിരം ഉപദേശം കാതിലെ ചൊന്നാലും അപ
ശബ്ദം അല്ലാതെ പുറപ്പെടുകയില്ല.
- പുറം. ആയിരം കണ്ടി കരപ്പാട്ടമുണ്ടു; അന്തിക്കരെപ്പാൻ
തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്ക.
- നർ. ആയിരം കണ്ണു പൊട്ടിച്ചെ അര വൈദ്യനാകം.
- നർ. ആയിരം കാരെക്ക് പാഷാണം ഒന്നെ വേണ്ടു.
- നർ. ആയിരം കാതം എടുത്ത് അരക്കാതം ഇഴെക്കൊല്ലാ.
- നർ. ആയിരം കായ്ക്കാരെ കാണുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു
രാജാവെ കാണുന്നതു നല്ല.
- നർ. ആയിരം പഴഞ്ചൊൽ ആയുസ്സിനു കേടല്ല; ആയി
രം പ്രാക്കൽ ആയുസ്സിനു കേട.
- നർ. ആയിരം പുത്തിക്കു നെഞ്ചിനു പാറ, നൂറു പുത്തി
ക്ക് ഇറക്കിലും കൊക്കിപ്പി, ഏക ബുദ്ധിക്ക് തിത്തി
കമമ്മാ.
- നർ. ആയിരം വാക്ക് അരപ്പലം തുങ്ങാ.
- നർ. ആയെങ്കിൽ ആയിരം തേങ്ങ; പോയെങ്കിൽ ആ
യിരം തൊങ്ങ.
- നർ. ആരാണെ ആറാണ്ടു പോററിയാലും ആരാൻ ആ
രാൻ തന്നെ.
- നർ. ആരാന്റെ അപരാധം വാരിയന്റെ ഉറുമേൽ.

൧൦൦. ആരാന്റെ കട്ടിയെ ആയിരം മുതിയാലും ഒന്നു പൊത്തിക്കൂടാ.
൧൦൧. ആരാന്റെ പല്ലിനേക്കാൾ തന്റെ നൊണ്ണു നല്ലു.
൧൦൨. ആരും ഇല്ലാത്താൽ പട്ടർ; ഏതും ഇല്ലാത്താൽ താൾ.
൧൦൩. ആറു നാട്ടിൽ റുറു ഭാഷ.
൧൦൪. ആറിൽ തുകവിലും അളന്നു തുകേണം.
൧൦൫. ആലി നാഗപ്പുറത്തു പോയ പോലെ.
(ആലിപ്പുഴത്തിന്നു അരണകൾ പോലവെ (൪൬))
൧൦൬. ആലക്കൽനിന്നു പാൽ കടിച്ചാൽ വീട്ടിൽ മോർ ഉണ്ടാകയില്ല.
൧൦൭. ആലെക്ക് വരുന്നേരത്തു മോനെക്കടിക്കരുതു.
൧൦൮. ആവല്ലൂ ആവൽ വിരുന്നു വന്നാൽ അങ്ങൈക്കാമ്പിലും ഇങ്ങൈക്കാമ്പിലും (തുങ്ങിക്കൊള്ളു).
൧൦൯. ആവുകാലം ചെയ്യതു ചാവുകാലം കാണും.
൧൧൦. ആശ വലിയോൻ അതാവു പെട്ടു പോം.
൧൧൧. ആശാരിയുടെ ചേൽ ആഭിയും ഒടുവും കഷ്ടം.
൧൧൨. ആസന്നം മുട്ടിയാൽ അമ്പലം വെണ്ണറമ്പു.
൧൧൩. ആസന്നത്തിൽ പുൺ അങ്ങാടിയിൽ കാട്ടരുതു.
൧൧൪. ആഴി വില കല്ലു വില.
൧൧൫. ആൾ ഏറ ചെല്ലൽ താൻ ഏറ ചെല്ലുക.
൧൧൬. ആൾക്കു സഹായം മരത്തിന്നു വേർ.

൧൧൭. ആഴമുള്ള കഴിക്ക് നീളമുള്ള വടി.
൧൧൮. ആഴം (ആക) മുങ്ങിയാൽ കളിരില്ല.
൧൧൯. ഇക്കര നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ അക്കര പച്ച.
൧൨൦. ഇടല ചുടലക്കാരാ; ശ്രദ്ധൻ ഒട്ടും ആകാ.
൧൨൧. ഇടി കേട്ട പാമ്പു പോലെ.
൧൨൨. ഇടി വെട്ടിയ മരം പോലെ.
൧൨൩. ഇണയില്ലാത്തവന്റെ തുണ കെട്ടൊല്ലാ.
൧൨൪. ഇണയില്ലാത്തവനോടു ഇണ കൂടിയാൽ ഇണ ഒമ്പതും പോകും പത്താമതു താനും പോകും.
൧൨൫. ഇരന്നു മക്കളെ പോറ്റിയാൽ ഇരപ്പത്തരം പോകയില്ല.
൧൨൬. ഇര വിഴുങ്ങിയ പാമ്പു പോലെ.
൧൨൭. ഇരിക്കുന്ന അമ്മമാരുടെ വാതിൽ പോലെ.
൧൨൮. ഇരിക്കുമ്പോൾ കാൽ നീട്ടൊല്ല.
൧൨൯. ഇരിക്കുപ്പാറ പൊന്നായാൽ പാതി ദേവകു.
൧൩൦. ഇരിപ്പിടം കെട്ടിയെ പടിപ്പുറ കെട്ടാവു.
൧൩൧. ഇരിമ്പു കിട്ടിച്ചു വെള്ളം തേക്കുമോ?
൧൩൨. ഇരിമ്പുപാറ വിഴുങ്ങി, ചുക്കുവെള്ളം കിട്ടിച്ചാൽ ഛന്നം വരുമോ?
൧൩൩. ഇരിമ്പുരസം കതിര അറിയും; ചങ്ങല തൂമി ആന അറിയും.

൧൩൪. ഇരിമ്പും തൊഴിലും ഇരിക്കെ കെട്ടും.
൧൩൫. ഇരുതോണിയിൽ കാൽ വെച്ചാൽ നടുവിൽ കാണാം.
൧൩൬. ഇരുത്തിയെ വെച്ചതു പോലെ.
൧൩൭. ഇരുന്ന മരം മുറിച്ചാൽ താൻ അടിയിലും മരം മേലും.
൧൩൮. ഇരുന്നങ്ങവൻ രൂപി അറിയാ, കിളെച്ചുങ്ങവൻ രൂപി അറിയും.
൧൩൯. ഇരുന്നെടുത്തുനിന്നു എഴുന്നീറ്റിപ്പു എങ്കിൽ രണ്ടും അറികയില്ല.
൧൪൦. ഇറച്ചി ഇരിക്കെ തുവൽ പിടക്കരുത്.
൧൪൧. ഇറച്ചിക്ക് പോയൊൻ വിറച്ചിട്ടും ചത്തു; കാത്തിരുന്നൊൻ നണച്ചിട്ടു ചത്തു.
൧൪൨. ഇറച്ചിതിന്മാറുണ്ടു എല്ലു കോത്തു കഴുത്തിൽ കെട്ടാറില്ല.
൧൪൩. ഇല്ലത്തില്ലെങ്കിൽ കോലൊത്തും ഇല്ല.
൧൪൪. ഇല്ലത്തു നല്ലതിരിക്കുവാൻ പോകയില്ല.
൧൪൫. ഇല്ലത്തു പഴയരി എങ്കിൽ, ചെന്നേടത്തും പഴയരി.
൧൪൬. ഇല്ലത്തുവെണ്വെററുപൊലെ ഇരിക്കുന്നത് എന്തു?
൧൪൭. ഇല്ലത്തേക്ക് എഴുപത്തഞ്ചും കെട്ടും.
൧൪൮. ഇല്ലത്തെ പുഷ്പി ഉണ്ണിയുടെ ഉരുകൊണ്ടറിയാം.
൧൪൯. ഇല്ലത്തെ പൂച്ച പോലെ.

൧൫൦. ഇല്ലാത്തവക്ക് ആമായും വൊന്നും.
൧൫൧. ഇക്കുമല്ലാപ്പെണ്ണ തൊട്ടതെല്ലാം കുററം.
൧൫൨. ഇക്കും മുറിപ്പാൻ അത്ഥം മഴ.
൧൫൩. ഇളന്തല കഴിയാട്ടയാക്കരുത്.
൧൫൪. ഇളമാൻ കടവറിയാ; മുതമാൻ കാട്ടം വല്ലാ.
൧൫൫. ഇളമ്പക്കത്തോട്ടിൽ നായി കയറിയതു പോലെ.
൧൫൬. ഇളിച്ചവായന്നു അപ്പം കിട്ടിയതു പോലെ.
൧൫൭. ൦൦൦ച്ചെക്ക് പൂണ്ണ കാട്ടല്ല; പിള്ളെക്ക് നൊണ്ണ കാട്ടല്ല.
൧൫൮. ൦൦൦ത്തപ്പഴം പഴക്കുമ്പോൾ, കാരെക്ക് വായ്പുണ്ണ.
൧൫൯. ൦൦൦ർ എടുത്തെങ്കിൽ, വേൻ ക്രുലിയൊ?
൧൬൦. ൦൦൦൦ മായൻ നേടിയതു ചക്കരമായൻതിന്ന.
൧൬൧. ൦൦൦൦൦ടുപ്പാൻ പോയ ആൾ ഇരട്ട പൊറു.
൧൬൨. ൦൦൦൧ത്തെ കണ്ടവർ ഇല്ലം കാണുകയില്ല.
൧൬൩. ഉക്കണ്ടം എന്നിക്കാ തേങ്ങ മുല്ലപ്പള്ളിക്കും.
൧൬൪. ഉക്കത്തു പൂണ്ണള്ളവൻ ഉത്തൽ കടക്കുമൊ?
൧൬൫. ഉടുപ്പാൻ ഇല്ലാത്തൊൻ എങ്ങിനെ അയലിമേലിടും.
൧൬൬. ഉണ്ട ഉണ്ണി കാടിക്കളിക്കും ഉണ്ണാത്ത ഉണ്ണി ഇരുന്നു കളിക്കും.
൧൬൭. ഉണ്ട ചോറിൽ കല്ലിടരുത്.
൧൬൮. ഉണ്ടവൻ അറിചയിപ്പ; ഉണ്ണാത്തവന്റെ വിരപ്പ.

൧൬൯. ഉണ്ടവന്നു പായികിട്ടാഞ്ഞിട്ട്, ഉണ്ണാത്തവന്നു ഇല കിട്ടാഞ്ഞിട്ടു.

൧൭൦. ഉണ്ട വീട്ടിൽ കണ്ടു കെട്ടരുത്.

൧൭൧. ഉണ്ണിയെ കണ്ടാൽ ഉറിലെ പഞ്ചം അറിയാം.

൧൭൨. ഉണ്ണുമ്പോൾ കാശാരവും ഉറക്കത്തിൽ ആചാരവും ഇല്ല.

൧൭൩. ഉണ്മാൻ ഇല്ലാത്താൽ വിത്തു കത്തി ഉണ്ണാം; ഉടുപ്പാൻ ഇല്ലാത്താൽ പട്ടുക്ക.

൧൭൪. ഉണ്മാരെ ഭാഗ്യം ഉഴുതേടം കാണാം.

൧൭൫. ഉത്സാഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്താഴം ഉണ്ണാം.

൧൭൬. ഉന്തിക്കയറിയാൽ ഉറിച്ചുപോരും.

൧൭൭. ഉപകാരം ഇല്ലാത്ത ഉലക്കെക്ക് രണ്ടു തലക്കും ചുറ്റു കെട്ടുന്നതിനേക്കാൾ തന്റെ കഴുത്തിൽ കല്ലു കെട്ടി കിണററിൽ ചാടി ചാകുന്നത് ഏറനല്ല.

൧൭൮. ഉപ്പിൽ ഇട്ടത് ഉപ്പിനേക്കാൾ പുളിക്കയില്ല.

൧൭൯. ഉപ്പു തിന്നാൽ തണ്ണീർ കുടിക്കും.

൧൮൦. ഉപ്പു പുളിപ്പലും മൊട്ട ചതിക്കും.

൧൮൧. ഉമി കത്തി പുക കൊണ്ടു.

൧൮൨. ഉരലിന്നു മുറിച്ചാലെ തുടിക്ക കണക്കാവു.

൧൮൩. ഉരല്ക്കീഴിൽ ഇരുന്നാൽ കത്തു കൊള്ളും.

൧൮൪. ഉരൽ ചെന്നു മട്ടുജ്ഞോടു അന്ത്യായം.

൧൮൫. ഉലക്കെക്ക് മുറിച്ചു കുറുവടിയായി.

൧൮൬. ഉള്ളതു പറഞ്ഞാൽ ഉറിയും ചിരിക്കും.

൧൮൭. ഉള്ളവന്റെ പൊൻ കപ്പാൻ ഇല്ലാത്തവന്റെ പാര
വേണ്ടു.

൧൮൮. ഉള്ളിൽ വരും, പുറമെ പത്തി. (൨)

൧൮൯. ഈക്കറിയാതെ തുള്ളിയാൽ ഉരര രണ്ടു മുറി.

൧൯൦. ഉഴു കേട്ട പട്ടർ, അട്ടു കേട്ട പന്നി.

൧൯൧. ഉണിന്നും കളിക്കും (ഉഗ്രാണത്തിന്നും) മുമ്പു; പടെ
ക്കും കടെക്കും ചളിക്കും നട്ടു നല്ലു.

൧൯൨. ഉന്നങ്ങൾ വന്നാൽ ഉപായങ്ങൾ വേണം.

൧൯൩. ഉന്നം കലക്കുകയില്ല.

൧൯൪. ഉമരിൽ കൊഞ്ഞൻ സർപ്പജ്ഞൻ.

൧൯൫. ഉൾ അറിഞ്ഞവനെ കാല വായിക്കാവു.

൧൯൬. ഉരാരാ ഇല്ലാത്ത മൂക്കാൽപട്ടത്തു താരും വിട്ടു നി
രങ്ങാം.

൧൯൭. ഉരരാളിക്ക് വഴിതിരിച്ചതു പോലെ.

൧൯൮. ഉൾ വിട്ട നായിനെ പോലെ.

൧൯൯. എടുത്ത പേറ്റിയെ മറക്കൊല്ലാം.

൨൦൦. എടുത്തു ചാടിയ പൂച്ച എലിയെ പിടിക്കുകയില്ല.

൨൦൧. എണ്ണി എണ്ണി കുറുകുന്നിതായുസ്സും; മണ്ടി മണ്ടി ക
രേറുന്നു മോഹവും.

൨൦൨. എണ്ണിയ പയറ്റ് അളക്കെണ്ടാം.
൨൦൩. എണ്ണത്തരിരികൊൽ പുരയുടെ കല്ലും മണ്ണും എല്ലാം തിന്നിട്ടു എന്നിക്ക് വിത്തും പിടിച്ചില്ല; ഇനി ഈ കൊട്ടക്കയുടെ നറുക്കു തിന്നാൽ പിടിക്കുമോ?
൨൦൪. എത്രാന്റെ വിളക്കത്തു വാരിയന്റെ അത്താഴം പോലെ.
൨൦൫. എരിച്ചൊൻ കൊഴ പറിച്ചെന്നാക്കരുത്.
൨൦൬. എരുമക്കിടാപിന്നു നീന്തും പറിപ്പിക്കെണ്ടാ.
൨൦൭. എരുമ്പിന്നു ഇറവെള്ളം സമൃദ്ധം.
൨൦൮. എലി നിരങ്ങിയാൽ പിട്ടം തഴുകയില്ല.
൨൦൯. എലി, പന്നി, പെരിച്ചാഴി, പട്ടരും വാനരൻ തമ്മാ ഇവർ ഐവരും ഇല്ലെങ്കിൽ മലയാളം മരഹാസ്സവം.
൨൧൦. എലിപ്പലയായിട്ടിന്നു മലപ്പലയാട്ടു.
൨൧൧. എലി പിടിക്കും പൂച്ച കലം ഉടെക്കും.
൨൧൨. എലിയെ ചിററിപ്പു ഇല്ലം ചുട്ടാൽ എലി ചാടിയും പൊം, ഇല്ലം വെറുതും പൊം.
൨൧൩. എല്ലാഗാളും പെറു ഇനി കടിഞ്ഞു ഗാളും പെറെണ്ടു.
൨൧൪. എല്ലാ ഭഗവതിയും വെളിച്ചപ്പെട്ടു മൂപ്പിരിച്ചിപ്പൊതിയെ ഉള്ളു വെളിച്ചപ്പെടാൻ.

൨൧൫. (എല്ലാ മാരയാനും തണ്ടിന്മേൽ ചങ്കരമാരയാൻ തൊണ്ടിന്മേൽ.)

എല്ലാമാരയാനും പീശ്ശാങ്കത്തി ചങ്കരമാരയാൻ പൂ ചൂക്കട്ടി.

൨൧൬. എല്ലാരും തേങ്ങാ ഉടൈക്കമ്പോൾ, ഞാൻ ഒരു തൊണ്ടി എങ്കിലും ഉടൈക്കേണം.

൨൧൭. എല്ലു മുറിയ പണീതാൽ പല്ലു മുറിയ തിന്നാം.

൨൧൮. എളിയോരെ കണ്ടാൽ എള്ളും തുളളും.

൨൧൯. എള്ളു ചോരുന്നതു കാണും രേങ്ങാ തല്ലുന്നതറിയുന്നില്ല.

൨൨൦. എള്ളോളം തിന്നാൽ എള്ളോളം നിറയും.

൨൨൧. എഴുന്ന ഊക്കിന്നു തുളളിയാൽ ഊര രണ്ടു മുറി.
(ചപ്പൻ)

൨൨൨. ഏകൽ ഇല്ലായ്ക്കയാൽ ഏശിയില്ല.

൨൨൩. ഏക്കം കൊടുത്തിട്ട് ഉമ്മട്ടം വാങ്ങുക.

൨൨൪. ഏക്കററത്തിന്നു നാക്കററതു.

൨൨൫. ഏങ്ങുന്ന അമ്മെക്ക് കരെക്കുന്ന അച്ഛൻ.

൨൨൬. ഏടൈക്കും മൊഴൈക്കും ചുക്കം ഇല്ല.

൨൨൭. ഏട്ടിൽ കണ്ടാൽ പോരാ; കാട്ടിക്കാണേണം.

൨൨൮. ഏതാനും ഉണ്ടെങ്കിൽ ആരാനും ഉണ്ടു.

൨൨൯. ഏറ കിഴക്കോട്ട് പോയാൽ പനി പിടിക്കും.

൨൨൦. ഏറ ചിത്രം കാട്ടപ്പെടും.

൨൨൧. ഏറ പറയുന്നവന്റെ വായിൽ രണ്ടു പണം.

൨൨൨. ഏറ വലിച്ചാൽ കോടിയും കീറും.

൨൨൩. ഏറ വെളിത്താൽ പാണ്ടു.

൨൨൪. ഏറി പോയാൽ കോരിക്കൂടാ.

൨൨൫. ഏറിയതും കുറഞ്ഞതും ആകാ.

൨൨൬. ഏറും മുഖവും ഒന്നൊത്തു വന്നു.

൨൨൭. ഒട്ടും ഇല്ലാത്ത ഉപ്പാട്ടിക്ക് ഒരു കണ്ടം കൊണ്ടാലും പോരെ.

൨൨൮. ഒത്തതു പറഞ്ഞാൽ ഉറിയും ചിരിക്കും (൧൮൬)

൨൨൯. ഒന്നുകിൽ കളരിക്ക് പുറത്തു; അല്ലെങ്കിൽ കരിക്കളെ നെഞ്ഞത്തു.

൨൩൦. ഒന്നു കൊടുത്താൽ ഇരട്ടിക്കും ഇക്കാലം.

൨൩൧. ഒരു കൊമ്പു പിടിക്കുലും പുളിക്കൊമ്പു പിടി കേണം.

൨൩൨. ഒരു തൊഴുത്തിൽ മുളയുന്ന പശുക്കൾ കത്തുന്നതും വടിക്കുന്നതും അയൽ അറിയാ.

൨൩൩. ഒരുത്തനായാൽ ഒരുത്തി വേണം.

൨൩൪. ഒരുത്തനും കരുത്തനും വണ്ണത്താനും വളിഞ്ചിയനും കൃഷിയരുത്.

൨൩൫. ഒരുത്തനെ പിടിക്കുകിൽ കരുത്തനെ പിടി കേണം.

239 ഒന്നുകിൽ ഒരൊന്നു മറ്റൊരു അല്ലെങ്കിൽ കളരിക്ക് പുറത്തു

൨൪൬. ഒരു ദിവസം തിന്ന ചോറും കളിച്ച കളവും മറക്കരുത്.
൨൪൭. ഒരുമ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഉലക്ക മേലും കിടക്കാം.
൨൪൮. ഒരു കാല എടുത്താൽ അകവും പുറവും വായിക്കേണം.
൨൪൯. ഒരു വേനല്ല് ഒരു മഴ.
൨൫൦. ഒറ്റ മരത്തിൽ കരങ്ങു പോലെ.
൨൫൧. ഒറ്റക്കു് ഉലക്ക; കാക്കൻ പോയോൻ കൂക്കട്ടെ.
൨൫൨. ഒലിപ്പിൽ കഴിച്ചിട്ട തരി പോലെ.
൨൫൩. ഒഴുകുന്ന തോണിക്ക് ഒർ ഉത്തു.
൨൫൪. ഓടം മാടായ്ക്കു പോകുമ്പോൾ, കാലക്കെട്ടു വെറെ പോകേണമൊ.
൨൫൫. ഓടം വണ്ടിയിലും, വണ്ടി ഓടത്തിലും.
൨൫൬. ഓടുന്നതിന്റെ കട്ടി പറക്കും.
൨൫൭. ഓട്ടക്കാരന്നു പാട്ടം ചേരുകയില്ല.
൨൫൮. ഓണം അടുത്ത ചാലിയന്റെ ഓട്ടം (കൂട്ടം)
൨൫൯. ഓണം വന്നാലും ഉണ്ണി പിറന്നാലും കോരൻ കമ്പിളിൽ കഞ്ഞി.
൨൬൦. ഓമനപ്പെണ്ണു പണിക്കാമൊ.
൨൬൧. കാലക്കണ്ണിപ്പായ കൊണ്ടു പേടിപ്പിക്കേണ്ടാ.
൨൬൨. കാല കളയാത്തൊൻ നാടു കളയും (൩൬).

൨൬൩. കാലപ്പുറെക്കും കാട്ടു പുറെക്കും സ്ഥാനം ഒന്നു.
൨൬൪. കാൽത്തവൻ ഒരാളു; പാൽത്തവൻ ൧൨ ആളു (൨൨൭)
൨൬൫. കക്കുവാൻ പഠിച്ചാൽ ജ്ഞേയവാൻ പഠിക്കണം.
(കക്കുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ നില്ക്കുവാൻ പഠിക്കണം.)
൨൬൬. കക്കാൻ പോകുമ്പോൾ ചിരിക്കല്ല.
൨൬൭. കച്ചിട്ടിറക്കിയും കൂടാ, മുഴുരിച്ചിട്ടു തുപ്പിയും കൂടാ.
൨൬൮. കടച്ചിച്ചാണകം വളത്തിനാക.
൨൬൯. കടച്ചിയെ കെട്ടിയേടം പശു ചെല്ലും.
൨൭൦. കടന്നക്കൂടിന്നു കല്ലെടുത്തു എറിയുമ്പോലെ.
൨൭൧. കടപ്പുറം കിടക്കുമ്പോൾ കാല്ക്കൂത്തൽ കിടക്കേ
ണമൊ.
൨൭൨. കടം വാങ്ങി ഇടം ചെയ്യല്ല.
൨൭൩. കടം വീടിയാൽ ധനം.
൨൭൪. കടലിൽ കായം കലക്കിയതു പോലെ.
൨൭൫. കടിക്കുന്നതു കരിമ്പു, പിടിക്കുന്നത് ഇരിമ്പു.
൨൭൬. കടിഞ്ഞാണില്ലാത്ത കതിര ഏതിലെയും പായും.
൨൭൭. കടു കീറി കായ്ക; ആന കൊണ്ടു കാശാരം.
(കടു കീറി കണക്ക് ആന കെട്ടി കാശാരം).
൨൭൮. കടു ചോരുന്നതു കാണം ആന ചോരുന്നതു കാ
ണം. (൨൧൦)
൨൭൯. കടുമ്പിരി കയർ അറുക്കും.

കടലുംകാലവും നീക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതിൽ മരിക്കും 127

൨൮൦. കട്ടതു ചുട്ടു പോകും.

൨൮൧. കട്ടവനോടു കട്ടാൽ മൂന്നു മൂളൻ.

൨൮൨. കട്ടി കൂട്ടിയാൽ കമ്പയും ചെല്ലും.

൨൮൩. കട്ടിൽ ചെറുതെങ്കിലും കാൽ നാലു വേണം.

൨൮൪. കട്ടെറുമ്പു പിടിച്ച് ആസനത്തിൻ കീഴിൽ വെക്കുന്നതു പോലെ.

൨൮൫. കട്ടൊന്നെ കാണാത്താൽ കണ്ടവനെ പിടിച്ചു കഴുവേറും.

൨൮൬. കണ്ടെതെല്ലാം കൊണ്ടാൽ കൊണ്ടതെല്ലാം കടം.

൨൮൭. കണ്ടം കൊണ്ടവനെ പിണ്ടം വെക്കും.

൨൮൮. കണ്ട മീൻ എല്ലാം കറിക്കുക.

൨൮൯. കണ്ടറിയാത്താൽ കൊണ്ടറിയും.

൨൯൦. കണ്ടാൽ അറിയാം കൊണ്ടാൽ കൊടുക്കുന്നതു.

൨൯൧. കണ്ടിമുഖത്തു മീൻ അടുത്തു പോലെ.

൨൯൨. കണ്ടിയിരിക്കെ മതിൽ തുള്ളരുത്.

൨൯൩. കണ്ണു ചിമ്മി ഇരുട്ടാക്കി.

൨൯൪. കണ്ണു പോയാൽ അറിയാം കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച.

൨൯൫. കണ്ണുത്താക്കളും, ചെന്നെത്താ വയൽ, നഞ്ഞും നായാട്ടും മറുമരുന്നില്ലാത്ത ആനയും.

൨൯൬. കണ്ണോടു കൊള്ളേണ്ടതു പുരിയത്തൊടായ്ക്കായി.

൨൯൭. കത്തിവാളോടു ചോദിച്ചിട്ടൊ കാടു വയക്കുക.

൨൯൮. കത്തുന്ന തീയിൽ നെയി പകരുമ്പോലെ.

൨൯൯. കമ്പത്തിൽ കയറി കൂറയിരം വിദ്യ കാട്ടിയാലും സ
മ്മാനം വാങ്ങുവാൻ താഴിൽ വരേണം.

൩൦൦. കമ്പിളിക്കുണ്ടോ കറ?

൩൦൧. കയ്യിലിന്നു തക്ക കണ്.

൩൦൨. കയ്യന്റെ കൈയിൽ കത്തി ഇരുന്നാൽ കടവഴി
ക്കുറിക്കു നാശം.

൩൦൩. കയ്യാടി എങ്കിലെ വായാടും.

൩൦൪. കയ്യിൽ കൊടുത്താൽ കള്ളനും കക്കാ.

൩൦൫. കയ്യുക്കുള്ളവൻ കായ്ക്കാരൻ.

൩൦൬. കരണത്തിന്നു ചേർന്നതു കൈ മുറി.

൩൦൭. കരയട്ടക്കുമ്പോൾ തൃശ്ശിട്ടുകുളയല്ല!

൩൦൮. കരയുന്ന കുട്ടിക്കെ പാൽ ഉള്ള.

൩൦൯. കരിക്കട്ട കഴുകത്തോറും കറുക്കും

൩൧൦. കരിമ്പിൻ തോട്ടത്തിൽ ആന കടന്ന പോലെ.

൩൧൧. കരിമ്പിന്നു കമ്പു മോഷം.

൩൧൨. കരിമ്പെന്നും ചൊല്ലി ചേരോളം ചവെക്കല്ല.

൩൧൩. കരുത്തിന്ന് ഉറകാരം ഗുരുതപം.

൩൧൪. കർക്കശ്ശാറിൽ പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു പുത്തരികഴി
ച്ചാൽ മറക്കരുത്.

൩൧൫. കറിക്ക് പോരാത്ത കണ്ടം നറുക്കല്ല.

൩൧൬. കുറയും തലയിൽ വെച്ച് കളം ചെത്തരുതു.
൩൧൭. കുറെക്ക് താൽപിടി പണയമൊ?
൩൧൮. കലത്തിൽ നിന്നു പോയാൽ കഞ്ഞിക്കലത്തിൽ.
൩൧൯. കല്പന തന്നെ പോരാ കലിവിൽ നിന്നും വേണം.
൩൨൦. കളിയും ചിരിയും ഒപ്പരം കഞ്ഞിക്ക് പോകുമ്പോൾ,
വെച്ചേറെ.
൩൨൧. കള്ളത്തി പശുവിന്നു ഒരു തട്ട (മുട്ടി) തുളിച്ചി പെ
ണ്ണിന്നു ഒരു കട്ടി.
൩൨൨. കള്ളിയിൽ കുത്തി കൈ എടുത്ത പോലെ.
൩൨൩. കള്ളു കണ്ടു ഇറച്ചു പോലെ.
൩൨൪. കഴുത അറിയുമൊ കങ്കമം.
൩൨൫. കഴുതയെ തേച്ചാൽ കുതിരയാകുമൊ?
൩൨൬. കറക്കന്റെ കഴുത്തിൽ മണി കെട്ടിയ പോലെ.
൩൨൭. കാക്കത്തുവൻകൊണ്ടു അമ്പു കെട്ടിയാൽ കാക്കുത്തി
ലെ കത്തും.
൩൨൮. കാക്ക നോക്കുറിയും; കാട്ടി ആളുറിയും.
൩൨൯. കാക്കയും കയിലും ഭേദമില്ലയൊ?
൩൩൦. കാക്കയുടെ ഒച്ചക്ക് പേടിക്കുന്നവൾ അല്പരാത്രി
യിൽ തന്നെ ആറു നീന്തും.
൩൩൧. കാക്ക വായിലെ അട്ട ചാകും.
൩൩൨. കാക്കകളു ചേക്കിടം കൊടുത്താൽ കാലത്താലെ
നാശം.

൩൩൩. കാര്യങ്ങൾ തന്മിള്ള വെമ്പിള്ള.

൩൩൪. കച്ച വെള്ളത്തിൽ വീണ പച്ച പച്ച വെള്ളം കണ്ടാലും വേടിക്കും.

൩൩൫. കാഞ്ഞ കാട്ടിൽ വെള്ളം പകന്ന പോലെ.

൩൩൬. കാടിക്കുഞ്ഞിയും മൂടി കുടിക്കേണം.

൩൩൭. കാട്ടു കള്ളന്മാരെൻറെ കൈ കൊത്തുമാറുണ്ടോ?

൩൩൮. കാട്ടിലെ മരം തേവരുടെ ആന എത്തിയവിടത്ത
ററം വലിക്കട്ടെ, വലിക്കട്ടെ.

൩൩൯. കാട്ടിലെ മുത്തച്ചിയുടെ പശുവിനെ പുലി പിടിച്ചാൽ പുലിക്കു നാട്ടിലും കാട്ടിലും ഇരുന്നടം.

൩൪൦. കാട്ടു കോഴിക്കുണ്ടോ സ ക്രാന്തി?

൩൪൧. കാട്ടുകോഴി വീട്ടുകോഴിയാമോ?

൩൪൨. കാണം വിററും കാണം ഉണ്ണണം.

൩൪൩. കാണാതെ കണ്ട കശത്തി താൾ എല്ലാം വാരി തുറുത്തി.

൩൪൪. കാണാൻ വന്നവൻ കഴുവേറി (൨൮൫.)

൩൪൫. കാതററ പന്നിക്ക് കാട്ടുടേയും പായാം; കാതററ പെണ്ടിക്കു കാട്ടിലും നീളാം.

൩൪൬. കാതററ സൂചിയും കൂട വരാതു.

൩൪൭. കാമം കാലൻ.

൩൪൮. കാണവൻ കാലം ഒരു കണ്ടി, ഞാങ്കാലം നാലു കണ്ടി.

൩൪൯. കാര മുരട്ടു ചീര മുളക്കയീല; ചീര മുരട്ടു കാര മുളക്കയീല.

൩൫൦. കാരാടൻ ചാത്തൻ നട്ടു പറഞ്ഞു പോലെ.

൩൫൧. കാത്രിക കഴിഞ്ഞാൽ മഴയില്ല; കണ്ണൻ പട്ടാൽ പടയില്ല.

൩൫൨. കായ്ത്തരിന്നു കഴുതകാലും പിടിക്കേണം.

൩൫൩. കായ്തും പറയുമ്പോൾ കാലുക്കും പറയല്ല.

൩൫൪. കായ്തും വിട്ടു കളിക്കല്ല.

൩൫൫. കാരറിയാതെ തുപ്പിയാൽ ചെവിയറിയാതെ കിട്ടും.

൩൫൬. കാരറു നന്നെങ്കിൽ കല്ലും പറക്കും.

൩൫൭. കാരറു ശമിച്ചാൽ പറക്കുമൊ പഞ്ഞികൾ?

൩൫൮. കാലം നീളെ ചെന്നാൽ നേർ താനേ അറിയാം.

൩൫൯. കാലത്തു തോണി കടവത്തു എത്തും.

(കാലെ തുഴെത്താൽ കരെക്കണയും.)

൩൬൦. കാലെ വന്നവൻ കാരണവൻ; വീട്ടിൽ പിറന്നവൻ പൂലുവൻ.

൩൬൧. കാൽ മേൽ ചവിട്ടല്ല കോമച്ച! കളി കാണേണ്ട എങ്കിൽ കാണേണ്ടാ.

൩൬൨. കാശില്ലാത്തവൻ കാശിക്ക് പോയാലും ഫലമില്ല.

൩൬൩. കിടക്കുന്നതു കാവലുള്ള; സ്വപ്നം കാണുന്നതു മച്ചം മാളികയും.

കിട്ടിയവൻ ലഭിക്കാൻ നല്ലതു k Pan unde
tutti the

൩൩൪. കിണറിൽ വീണ പന്നിക്ക് കല്ലും പാറയും തുണ.

൩൩൫. കിണ്ണം വീണ കാശയും കേട്ടു.

൩൩൬. കിഴങ്ങു കണ്ട പണിയൻ ചിരിക്കുമ്പോലെ.

൩൩൭. കീരിയും മൃഗവും പോലെ സ്നേഹം.

൩൩൮. കീരിയെ കണ്ട പാമ്പു പോലെ.

൩൩൯. കണ്ണന്റെ കണ്ണങ്ങമിയുടെ ഉള്ളിലും.

൩൪൦. കണ്ണിയിൽ പഠിച്ചത് ഒഴിക്കുകയില്ല.

൩൪൧. കടകമലയിന്നു പേരു കിഴിഞ്ഞ് കാണിയാക്കണ്ടി
എരയിന്റെ തലയിലോ?

൩൪൨. കടത്തിൽ വെച്ച വിളക്കു പോലെ.

൩൪൩. കടം കമിഴ്ന്നി വെള്ളം പകർന്നു പോലെ.

൩൪൪. കടൽ വലിയോന്നു ചക്ക.

൩൪൫. കടുമെന്ന് മീനെ കടം ഇല്ല; ആകുമുണ്ടിയാൽ ശീ
തം ഒന്നു (പ്രപഞ്ചം)

൩൪൬. കടക്കടങ്ങിയ വടിയായിരിക്കേണം.

൩൪൭. കട്ടിക്കരി കൂട്ടി വെക്കേണ്ടാ.

൩൪൮. കണ്ഡലം ഇല്ലാത്തവർ കാണാതെ നാട്ടു.

൩൪൯. കരിരെക്ക് കൊമ്പു കൊടുത്താൽ മലനാട്ടു ഒരുത്ത
രും വെക്കുകയില്ല.

൩൫൦. കത്തു കൊണ്ടു പന്നി നെരങ്ങാ പോലെ.

൩൫൧. കത്തു കൊള്ളുമ്പോൾ കത്തു കൊള്ളാത്താൽ പിത്തം
കരേറി ചത്തു പോം.

(കത്തും തല്ലും ചെണ്ടെക്ക് അപ്പവും ചോറും മാറ
യാൻ, (൧൩).

൩൮൨. കത്തുവാൻ വരുന്ന പോത്തോടു ചേരും കാതിയാൽ
കായുമൊ?

൩൮൩. കനിയൻ മദിച്ചാലും ഗോപുരം ഇടിക്കാ.

൩൮൪. കന്തം കൊടുത്തു കത്തിക്കൊല്ലാ.

൩൮൫. കന്തം പോയാൽ കടത്തിലും തപ്പെണം.

൩൮൬. കന്തം മുറിച്ച് ഇട്ടി ആകരുത്.

൩൮൭. കന്നല കൊന്നാതിരിയുടെ പദവിയും ഉള്ളാടൻ ചേ
നന്റെ അവസ്ഥയും.

൩൮൮. കന്നിക്കുരു കപ്പയിൽ ഇട്ടാലും മിന്നും.

൩൮൯. കന്നോളം പൊന്നു കൊടുത്താലും കന്നിയോളം സ്ഥാ
നം കിട്ടാ.

൩൯൦. കപ്പയിലിടുന്നു മാളിക കിന്നു കാണും, (൩൬൩).

൩൯൧. കപ്പയിൽ ഇരുണൊൻ മാടം കന്നു കാണും.

൩൯൨. കപ്പ ചിനകിയാൽ ഓട്ടുകലം.

൩൯൩. കരങ്ങൻ ചത്ത കുറവനെ പോലെ.

൩൯൪. കരങ്ങിന്നു ഏണി ചാരൊല്ല.

൩൯൫. കരങ്ങിന്റെ കൈയിൽ മാല കിട്ടിയതു പോലെ.

൩൯൬. കരൾ എത്തും മുന്പെ തളപ്പ് അറു.

൩൯൭. കരു ഇരുന്ന മലയന്നു ചക്ക കൊടുത്താൽ ഏറ
മായി.

൩൯൮. കരുടന്മാർ ആനയെ കണ്ടു പോലെ.

൩൯൯. കരു വരുത്തു ഓടല്ല; ചക്ക പൂട്ടുങ്ങിയ കലമാകുന്നു.

൪൦൦. കരയുന്ന നായി കടിക്കയില്ല.

൪൦൧. കരയുന്ന നായിക്ക് ഒരു പൂജ് തേങ്ങാം.

൪൦൨. കറിക്കു വെച്ചാൽ മതില്ലെങ്കിലും കൊള്ളെന്നും.

൪൦൩. കറിച്ചി വളന്നാൽ ആവോലിയോളം.

൪൦൪. കറുകുന്നു ആമയെ കിട്ടിയതു പോലെ.

൪൦൫. കറുകൻ കരഞ്ഞാൽ നേരം പുലരുകയില്ല.

൪൦൬. കറുപ്പ് കണ്ടോത്ത കറുപ്പ് ഉടുപ്പിന്റെ വിവരം
ഞാൻ അറിയല്ല.

൪൦൭. കറച്ച ഉള്ളതും കഞ്ഞിയോടു പോയി.

൪൦൮. കലം എളിയവന്നു മനം എഴുതു.

൪൦൯. കലം കെട്ടൊന്നെ ചങ്ങാതിയാക്കല്ല.

൪൧൦. കലമല്ലാത്തൊന്റെ ചങ്ങാത്തം കെട്ടി, ഉരരും ഇല്ല;
ഉടലും ഇല്ല.

൪൧൧. കലയാന തലവൻ ഇരിക്കവെ കഴിയാന മരിക്കും
കനക്കവെ.

൪൧൨. കലയാന മുമ്പിൽ കഴിയാനയെ പോലെ.

൪൧൩. കളത്തിൽനിന്നു പോയാൽ വലയിൽ; വലയിൽ
നിന്നു പോയാൽ കളത്തിൽ.

൪൧൪. കളത്തോടു കോപിച്ചിട്ടു ശൌചിക്കാഞ്ഞാൽ ഉരര
നാറുകെ ഉള്ളു.

൪൧൫. കളം കഴിക്കുമ്പോൾ കുറി വേറെ പൊരിക്കേണ്ട.

൪൧൬. കഴിച്ചിട്ടതിന്നുറപ്പുണ്ടെങ്കിലെ കൊണ്ടുചരിയതു നില്ക്കും.

൪൧൭. കഴിയാന മദിച്ചാൽ തലയാന ആകുമോ?

൪൧൮. കഴിയാനയുടെ ചേൽ പറയുന്നോറും വഴിയോട്ടു.

൪൧൯. കൂഞ്ഞാളം ചെത്തിയാലും ചുള ഒന്നും ഇല്ല.

൪൨൦. കൂട കിടന്നവനെ രാപ്പനിയെ അറിഞ്ഞു കൂടും.

൪൨൧. കൂടം കൊണ്ട് ഒന്നെങ്കിൽ കോട്ടി കൊണ്ടു രണ്ടു.

൪൨൨. കൂട്ടത്തിൽ കൂടിയാൽ കൂകിരിയും വമ്പൻ.

൪൨൩. കൂട്ടിൽ ഇട്ട മെരുവിനെ പോലെ.

൪൨൪. കൂറ കപ്പലിൽ (മണപ്പാട്ടു) പോയ പോലെ.

൪൨൫. കൈട്ടിയ മരത്തിന്നു കത്തരുത്.

൪൨൬. കൈട്ടിയിട്ട പട്ടിക്ക് കപ്പയെല്ലാം ചോറു.

൪൨൭. കൈട്ടു പാടിന്നു കൊടുത്താൽ മുട്ടിന്നു കിട്ടും.

൪൨൮. കൈ മത്തിന്നു കേടില്ല.

൪൨൯. കേരളം ബ്രാഹ്മണക്ക് സ്വർഗ്ഗം, ശേഷം ജാതികൾക്കു നരകം.

൪൩൦. കൈ നന്നയാതെ മീൻ പിടിക്കാമോ?

൪൩൧. കൈപ്പത്തടത്തിൽ തവള നില്ക്കുന്നു.

൪൩൨. കൈപ്പണിന്നു കണ്ണാടി (കണ്ണട) വേണ്ട.

൪൩൩. കൈയിൽനിന്നു വീണാൽ എടുക്കാം വായിൽനിന്നു വീണാൽ എടുത്തുടാം.

൪൩൪. കൊങ്ങണം വളഞ്ഞത് എന്തു പറ.

൪൩൫. കൊഞ്ചൻ കോത്തു കളവൻ പററു.

൪൩൬. കൊഞ്ചൻ തുള്ളിയാൽ മുട്ടോളം ഏറ തുള്ളിയാൽ ചട്ടിയിൽ.

൪൩൭. കൊടാത്തവനോടു വിടാതിരിക്ക.

൪൩൮. കൊടിലിന്നു കൊട്ട.

൪൩൯. കൊടുത്ത കൈക്കാശയും കൊണ്ട കൈക്ക് ഭീതിയും.
(കൊടുക്കുന്നെടത്താശ; കൊല്ലുന്നെടത്തു പേടി.)

൪൪൦. കൊടുത്തു കൊള്ളണം വിദ്യ; കോൽ കെട്ടണം കച്ച.

൪൪൧. കൊണ്ടൊൻ തിന്നൊൻ വീട്ടട്ടെ.

൪൪൨. കൊണ്ടവൻ കൊടുക്കും; കൊണ്ടവൻ അഞ്ചും.

൪൪൩. കൊണ്ടാടിയൽ കരണ്ടിയും ദൈവം.

൪൪൪. കൊണ്ടാൽ കൊണ്ട പരിച്.

൪൪൫. കൊണ്ടെടത്തു കൊടുക്കാത്താൽ രണ്ടെടത്തു കൊടുക്കണം.

൪൪൬. കൊതിച്ചതു വരാ; വിധിച്ചതെ വരും.

൪൪൭. കൊതു പോകുന്നത് അറിയും ആന പോകുന്നത് അറിയുന്നില്ല, (൨൭൮).

രശവു. കൊത്തിക്കൊണ്ടു പറക്കാനും വെച്ചോണ്ടു തിന്നാനും പാടില്ല.

രശൻ. കൊത്തുന്ന കത്തി പണയത്തിലാക്കൊല്ല.

രമു. കൊന്നാൽ പാപം തിന്നാൽ തീരും.

രമു. കൊമ്പൻ എന്നും ചൊല്ലി, പിടിക്കുമ്പോഴേക്ക് ചെവിയൻ.

രമു. കൊമ്പൻ പോയതു മൊഴെക്കും വഴി.

രമു. കൊമ്പന്റെ മുമ്പാക; വമ്പന്റെ പിമ്പാക.

രമു. കൊമ്പുതോറും നന്നേക്കേണ്ടാ; മുറട്ടു നന്നെച്ചാൽ മതി.

രമു. കൊല്ലപ്പെരുവഴി തള്ളേക്ക് സ്ത്രീധനമൊ?

രമു. കൊല്ലുന്ന രാജാവിന്നു തിന്നുന്ന മന്ത്രി.

രമു. കോടി ഉടുത്തു കളങ്ങര ചെന്നാൽ കൊണ്ടതിൽ പാതി വില.

രമു. കോടി, കോടി, കോടി കൊടുത്താൽ കാണി കൊടുത്ത ഫലം; കോടാതെ ഒരു കാണി കൊടുത്താൽ കോടി കൊടുത്ത ഫലം.

രമു. കോട്ടം പൊളിഞ്ഞാൽ ഭഗവതി പട്ടുവത്തു.

രനു. കോട്ടയിൽ ഉപദേശം അങ്ങാടിയിൽ പാട്ടു.

(കോട്ടയിൽ അകത്തു മന്ത്രം. അ. പ.)

രനു. കോണം കൊടുത്തു പുതപ്പു വാങ്ങി.

൪൬൨. കോന്തല ഇല്ലെങ്കിൽ നാന്തല വേണം.

൪൬൩. കോപത്തിന്നു കണ്ണില്ല.

൪൬൪. കോപിക്കു കരണം.

൪൬൫. കോരിക്കണ്ടു വാഴ യാകാ; ഭൂരക്കണ്ടു നാരിയാകാ.

൪൬൬. കോൽ ഇവിടെ ഉറച്ചു; ആലയും ചക്കും ഇനി ഒക്കാനുള്ളു.

൪൬൭. കോളാമ്പിക്ക് തുക്കിയ കാടു പോലെ.

൪൬൮. കോഴിക്ക് നെല്ലും വിത്തും ഒക്കും.

൪൬൯. കോഴിയിറച്ചി തിന്നുമാറുണ്ടു; കോഴിപ്പൂ ചുട്ടുമാറുണ്ടോ?

൪൭൦. കോഴിമുട്ട ഉടക്കുവാൻ കറുവടി വേണ്ടാ.

൪൭൧. കോഴിപാലന്നു പാത്രത്തോടെ.

൪൭൨. കൈമാറ്റത്തിന്നു തേങ്ങാ കെട്ടത്തയക്കേണം.

൪൭൩. ഗതി കെട്ടാൽ പലി പല്ലം തിന്നും.

൪൭൪. ഗതി കെട്ടാൽ എന്തു ചെയ്യാം? ചാമ എങ്കിലും ചെയ്യൂ.

൪൭൫. ഗുരുക്കളെ നിന്നെച്ചു കന്തവും വിഴുങ്ങേണം.

൪൭൬. ഗുരുക്കൾക്കു കൊടുക്കുന്നത് അപ്പം തിന്നാൽ, പലി ഗെക്ക് കൊള്ളുന്നതു പുറത്തു.

(ഗുരുക്കൾക്ക് വെച്ചതു ചക്ക കൊണ്ടാൽ പലിശക്കു ജ്ജതു പുറത്തു.)

൪൭൭. ഗുരുവില്ലാത്ത വിദ്യാധാരാ.

(൨൧൩ ഭീഷം പോലെ) (൨൭൨.)

൪൭൮. ചക്കയാകുന്നു ചൂന്നു നോക്കുവാൻ.

൪൭൯. ചക്കയോളം കൊത്തിയാലെ ഉലക്കയോളം കാരതൽ കിട്ടും.

൪൮൦. ചക്കര കൂട്ടിയാൽ കമ്പിളിയും തിന്നാം, (൨൮൨).

൪൮൧. ചക്കര തിന്നുമ്പോൾ നക്കി, നക്കി; താരം കൊട്ടുക മ്പോൾ മിക്കി, മിക്കി.

൪൮൨. ചക്കര തൊട്ട കൈ നക്കും.

(ചക്കരപ്പാടത്തിൽ കൈയിട്ടാൽ നക്കുകയോ ഇല്ലയോ?)

൪൮൩. ചക്കരെക്ക് അകവും പുറവും ഒക്കും, (ഇല്ല.)

൪൮൪. ചക്കിക്ക് ചക്കരൻ; അട്ടെക്ക് പൊട്ടക്കളം.

൪൮൫. ചക്കിന്റെ മുരട്ടെ കട്ടന്റെ ചേൽ.

൪൮൬. ചക്കെക്ക് തേങ്ങാ കൊണ്ടിട്ടും കൂട്ടെണം.

൪൮൭. ചങ്ങാതി നന്നെങ്കിൽ കണ്ണാടി വേണ്ടാ.

൪൮൮. ചട്ടിയിലെ പന്നിക്ക് നായാടേണ്ടാ.

൪൮൯. ചണ്ഡാലൻ തീണ്ടിയ പിണ്ണും പോലെ.

൪൯൦. ചത്താൽ തല തെക്കു പോലും വടക്കു പോലും.

൪൯൧. ചത്തു കിടക്കിലും ഒരു കിടക്കേണം.

൪൯൨. ചത്തു പോയ ചിററപ്പൻ കാണിക്കാമോ?

൪൯൩. ചത്തോന്റെ വീട്ടിൽ കൊന്നോന്റെ പാട്ടു.

൪൯൪. ചന്തിയില്ലാത്തവൻ ഉന്തിനടക്കും; ചരതമില്ലാത്ത
വൻ പരതി നടക്കും.

൪൯൫. ചന്ദനം ചാരിയാൽ മീന്നാറി മണക്കൂല്ല.

൪൯൬. ചവിട്ടിയാൽ കടിക്കാത്ത പാമ്പില്ല.

൪൯൭. ചാകാത്തത് എല്ലാ തിന്നാം.

൪൯൮. ചാക്യാരുടെ ആസനം പോലെ.

൪൯൯. ചാക്യാരെ ചന്തി; വണ്ണത്താന്റെ മാറു.

൫൦൦. ചാക്കില്ലാത്തനാൾ ആർ പിറന്നു?

൫൦൧. ചാട്ടത്തിൽ പിഴച്ചു കരങ്ങു പോലെ.

൫൦൨. ചാൺ വെട്ടിയാൽ മുളം നീളം.

൫൦൩. ചാത്തും ചന്ദനവും ഒരുപോലെ.

൫൦൪. ചാരിയാൽ ചാരിയതു മണക്കും.

൫൦൫. ചാലിയന്റെ കാടം പോലെ.

൫൦൬. ചാലിയർ തിരുമുക്താഴ്വ വെച്ചു പോലെ.

൫൦൭. ചിന്തയില്ലാത്തവന് ശീതമില്ല.

൫൦൮. ചിരിച്ചോളം ളംബം.

൫൦൯. ചിങ്കണ്ണൻ കോങ്കണ്ണി.

൫൧൦. ചീഞ്ഞ ചോററിനു ഒടിഞ്ഞ ചട്ടുകം.

(ചീരമുരട്ടു കാര പൊടിക്കയില്ല. (൩൪൯.)

൫൧൧. ചുട്ട തല്ലമ്പോൾ കൊല്ലനും കൊല്ലത്തിനും ഒന്നു.

൫൧൨. ചുണ്ടങ്ങ കൊടുത്തു വഴുതിനിങ്ങ വാങ്ങല്ല.

൫൧൩. ചുമടൊഴിച്ചാൽ ചുങ്കം വീട്ടേണ്ടാ.

൫൧൪. ചുമലിൽ ഇരുന്ന് ചെവി തിന്നരുത്.

൫൧൫. ചുവർ ഉണ്ടെങ്കിലെ ചിത്രം എഴുതിക്കൂട്ട.

൫൧൬. ചുളയില്ലാത്ത ചക്കയും കട്ടു; ചമ്പാടൻ വഴക്കുണ്ടായി.

൫൧൭. ചുട്ട കണ്ട മുയലിനെ പോലെ.

൫൧൮. ചെക്കിപ്പുറോട്ടു ശൈത്താൻ ചുറഞ്ഞു പോലെ.

൫൧൯. ചെട്ടിക്ക് കള്ളപ്പണം വന്നാൽ കഴിച്ചു മുട്ടുകയുളളു.

൫൨൦. ചെട്ടിയാന്റെ കപ്പലിന്നു ദൈവം തുണ.

൫൨൧. ചെപ്പിടിക്കാരൻ അമ്പലം വിഴുങ്ങുമ്പോലെ.

൫൨൨. ചെമ്പിൽ അമ്പാഴങ്ങ പുഴുങ്ങി തിന്നിട്ടും ജീവി കേണം.

൫൨൩. ചെമ്പെന്നും ചൊല്ലി ഇരുമ്പിന്നു ചോര കളഞ്ഞു.
(ഇരുമ്പിന്നു മൃഗക്ക് ചോര പോയി)

൫൨൪. ചെറിയോൻ പറഞ്ഞാൽ ചെവിട്ടിൽ പോകാ.

൫൨൫. ചെറുതു കുറുതു പണിക്ക് നല്ല വിരുതൻ.

൫൨൬. ചെറുവീരൻ വീങ്ങിയാൽ പെരുവീരലോളം.

൫൨൭. ചെല്ലാത്ത പൊന്നിന്നു വട്ടം ഇല്ല.

൫൨൮. ചേട്ടെക്ക് പിണക്കവും അട്ടെക്ക് കലക്കവും നല്ലിപ്പും.
൫൨൯. ചേമ്പെന്നും ചൊല്ലി വെളിക്കൊ മണ്ണു കയറിയത്.
൫൩൦. ചേര തിന്നുന്ന നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ നടുത്തുണ്ടാ തിന്നോളി.
൫൩൧. ചേര കണ്ടേടം ചവിട്ടിയാൽ വെള്ളം കണ്ടേടത്തു നിന്നു കഴുകെണം.
൫൩൨. ചേററിൽ അടിച്ചാൽ നീളെ തെറിക്കും.
൫൩൩. ചൊട്ടു കൊണ്ടാലും മോതിരക്കൈകൊണ്ടു കൊള്ളേണം.
൫൩൪. ചൊരിക്കറിവില്ല.
൫൩൫. ചോറങ്ങും കൂറിങ്ങും.
൫൩൬. ചോറും കൊണ്ടതാ! കറി പോകുന്നു.
൫൩൭. ചോറും വെച്ചു കൈമുട്ടുമ്പോൾ കാക്കച്ചി വറൊൻ.
(വരും.)
൫൩൮. ചോറുണ്ടാകുമ്പോൾ ചാരില്ല, ചാറുണ്ടാകുമ്പോൾ ചോരില്ല; രണ്ടും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഞാനില്ല.
൫൩൯. ചേരും വന്നാലും ചിത വേണം.
൫൪൦. ജീലരോല പോലെ.

൫൪൧. ഞെക്കി പഴുപ്പിച്ച പഴം പോലെ.
 ൫൪൨. ഡിപ്പിയിൽ മീതെ ജഗഡിപ്പി.
 ൫൪൩. തകുതിപ്പലിശ തടവിന്നാകാ.
 ൫൪൪. തക്കം എങ്കിൽ തക്കം; അല്ലെങ്കിൽ വെക്കം.
 ൫൪൫. തക്കവക്ക് തക്കവണ്ണം പറകൊല്ല.
 ൫൪൬. തഞ്ചത്തിന്നു വളം വേണ്ടാ.
 ൫൪൭. തട്ടാൻ തൊട്ടാൽ പത്തിന്നു എട്ടു (എട്ടാൽ ഒന്നു.)
 ൫൪൮. തല്ലാലവും സദൃശവും ഉപ്പു പോലെ.
 ൫൪൯. തങ്കലം വറട്ടി ധർമ്മം ചെയ്യരുത്.
 ൫൫൦. തനിക്കല്ലാത്തതു തുടങ്ങരുത്.
 ൫൫൧. തനിക്കിറങ്ങിയാൽ തനിക്കറിയാം.
 ൫൫൨. തനിക്ക് ചുട്ടുമ്പോൾ കട്ടി അടിയിൽ.
 ൫൫൩. തനിക്ക് താനും പുരെക്ക് തുണാം.
 ൫൫൪. തനിക്ക് വിധിച്ചതെ പുരെക്ക് മീതെ.
 ൫൫൫. തനിക്കു വേണ്ടുകിൽ എളിയതും ചെയ്യാം.
 ൫൫൬. തനിക്കൊരു മൂറും ഉണ്ടെങ്കിലെ തവിട്ടിന്റെ ഗുണം അറിയും.
 ൫൫൭. തൻ കാണം തൻ കൈയിൽ അല്ലാത്തൊന്നു ചൊട്ട് ഒന്നു.
 ൫൫൮. തന്നിൽ എളിയതു തനിക്കിര.
 ൫൫൯. തന്നില്ലം പൊരിച്ച ധനം ഉണ്ടോ?

൫൬൦. തന്നിപ്പുത്തിന്നു മരുന്നില്ല.

൫൬൧. തന്നെ കൊല്ലുവാൻ വന്ന പശുവിനെ കൊന്നാൽ
ദോഷമില്ല.

൫൬൨. തന്നെത്താൻ അറിയാത്താൽ പിന്നെതാൻ അറിയും.

൫൬൩. തന്മേൽ കാച്ചതു മുരട്ടിൽ വീഴും.

൫൬൪. തന്റെ ഒരു മൂറും വെച്ചിട്ട് ആരാന്റെ അറ മൂറും
പറയരുത്.

൫൬൫. തന്റെ കണ്ണിൽ ഒരു കോലിരിക്കെ അന്യന്റെ
കണ്ണിലെ കരട്ട നോക്കരുത്.

൫൬൬. തന്റെ കൈയെ തലേക്ക് വെച്ചുകൂടും.

൫൬൭. തന്റെ മീടാകാഞ്ഞിട്ടു ആരാന്റെ കണ്ണാടി പൊ
ളിക്കൊല്ലാ.

൫൬൮. തല മറന്നു എണ്ണ തേക്കരുത്

൫൬൯. തലമുടിയുള്ളവക്ക് രണ്ടു പുറവും തിരിച്ചു കെട്ടാം.

൫൭൦. തലയുള്ളന്നും മൂക്കിലെ വെള്ളം വററുകയില്ല.

൫൭൧. തല വലിയവന്നു പൊത്തിൽ പോയിക്കൂടാം.

൫൭൨. തല്ല കൊള്ളുവാൻ ചെണ്ട, പണം വാങ്ങുവാൻ മാ
രാൻ. (൩൮൧.)

൫൭൩. തവള പിടിച്ചു ഗണപതിക്ക് വെച്ചതു പോലെ.

൫൭൪. തവിട്ടു തിന്നുമ്പോൾ കഴൽ വിളിക്കരുത്.

൫൭൫. തവിട്ടു തിന്നുമ്പും തകുതി കളയരുത്.

൫൭൬. തളികയിൽ ഉണ്ടാലും തേക്കും.

൫൭൭. തള്ളെക്ക് ചുട്ടുമ്പോൾ കട്ടി ഇടചവിട്ടും.

(അച്ചിക്ക് പൊള്ളുന്നേരം കട്ടിയെ പിടിച്ചു ചന്തിക്ക് വെക്കും.)

൫൭൮. താങ്ങോർ ഉണ്ടെങ്കിൽ തളിച്ചു ഉണ്ടു.

൫൭൯. താണ കണ്ടത്തിൽ എഴുന്ന വിള.

൫൮൦. താണ നിലത്തെ നീർ ഒഴുകും; അതിനെ ദൈവം തുണ ചെയ്യും.

(താണ പുറത്തെ വെള്ളം നില്ക്കും.)

൫൮൧. താൻ ആകാഞ്ഞാൻ കൊണത്തിരിക; പല്ലാകാഞ്ഞാൻ മെല്ലെ ചിരിക.

൫൮൨. താൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു താൻ ഇരിക്കാഞ്ഞാൻ അവിടെ പിന്നെ നായിരിക്കും.

൫൮൩. താൻ ഉണ്ണാത്തവർ വരും കൊടുക്കുമൊ?

(താൻ ഒട്ടെഴുതായാൻ കൊണത്തിരികേണം, പല്ലൊട്ടെഴുതായാൻ മെല്ലെ ചവക്കണം, (൫൮൧.)

൫൮൪. താൻ ചത്തു മീൻ പിടിച്ചാൻ ആകു കൂട്ടാൻ ആകുന്നു.

൫൮൫. താൻ ചെന്നാൻ മോർ കിട്ടാത്തേടത്തു നിന്നൊ ആളെ അയച്ചാൻ പാൽകിട്ടുന്നു.

൫൮൬. താന്താൻ കഴിച്ചതിൽ താന്താൻ.

വേദം. താൻതന്നിരിക്കും മേന്മതന്നിരിക്കും പ്രതിയില്ല.

വേദം. താനേക്കാപ്പൊന്നിന്റെ മാറ്റം.

വേദം. താൻ പാതി, ദൈവം പാതി. (൫)

വേദം. താരം അറിയാതെ പൂരം കൊള്ളാമോ?

വേദം. താരം കൊണ്ടുരുട്ടിയാൽ ഓടും കൊണ്ടുരുട്ടും.

വേദം. താൻ മണി പോലെ.

വേദം. താളിപ്പിള്ള എന്നും താളിപ്പിള്ള എന്നും.

വേദം. താളിപ്പിള്ള പടിയോടു മുട്ടില്ല.

വേദം. താഴെ വീട്ടിൽ വന്ന വെള്ളിയാഴ്ച മേലെ വീട്ടിലും.

വേദം. താഴെ കൊയ്യുവാൻ ഏറ ചുമക്കേണം.

വേദം. തിരിച്ചറേൽ നിന്നു തെറി പറയരുതു.

വേദം. തിന്ന വായും കൊന്ന കൈയും അടങ്ങുകയില്ല.

വേദം. തിര നീക്കി കടലാടാൻ കഴിയുമോ?

(തിര അടങ്ങി കളിക്കാമോ?)

വേദം. തിരുവായ്ക്കുതിർ വായില്ല.

വേദം. തീക്കട്ട കഴുകിയാൽ കരിക്കട്ട, (നാൻ.)

വേദം. തീക്കുന്നൽ അരിക്കുന്ന എറുമ്പ കരിക്കട്ട വെച്ചേക്കമോ?

വേദം. തീക്കൊള്ളിമേലെ മീറ്റ കളിക്കുമ്പോലെ.

വേദം. തീയിൽ മുളച്ചത് വെയിലത്തു ചാകും.

൬൦൫. തുടങ്ങല്ല മുമ്പെ അതാവതോളം; തുടങ്ങിയാൽ പി
മ്പതു കൈവിടല്ല.
(അല്ലാത്തതടത്തിൽ ചെല്ലല്ല; ചെന്നാൽ പിന്നെ
പോരല്ല.)
൬൦൬. തുണയില്ലാത്തവക്ക് ദൈവം തുണ.
൬൦൭. തുകമ്പോൾ (ഉഴിഞ്ഞു ചാട്ടമ്പോൾ) വെറുകെണ്ടാ.
൬൦൮. തെക്കോട്ടു പോയ കാരു പോലെ; വടക്കോട്ടു പോ
യ ആളെ പോലെ.
൬൦൯. തെങ്ങുള്ള വളിപ്പിലെ തേങ്ങാ കൊണ്ടുപോയിക്കൂടെ?
൬൧൦. തെളിച്ചതിലെ നടക്കാഞ്ഞാൽ നടന്നതിലെ തെ
ളിക്ക.
൬൧൧. തേങ്ങാ പത്തരച്ചാലും താളല്ലെ കറി?
൬൧൨. തേങ്ങാപ്പിണ്ണാക്കിന്നു പ്രിയം വലിപ്പിക്കേണ്ടാ.
൬൧൩. തേവർ ഇരിക്കെ വേദിക്കല്ലിനെ തൊഴേണ്ടാ.
൬൧൪. തേവിയാൻ കടിച്ചാലും അന്തിക്കേത്തെ ചോറു മുട്ടും.
൬൧൫. തേരിയോനെ മാറല്ല; മാരിയോനെ തേറല്ല.
൬൧൬. തോട്ടംതോറും വാഴ, നാട്ടുതോറും ഭാഷ.
൬൧൭. തോണി മറിഞ്ഞാൽ പുറം നല്ല.
൬൧൮. തോണിയിൽ കടന്നു പാഞ്ഞാൽ കരെക്കണകയില്ല.
൬൧൯. തോററ പുറത്തു പടയില്ല.

- ന്നരം. ദാനം ചെയ്ത പശുവിനു പല്ലു നോക്കരുത്.
 ന്നരം. ദുശ്ശം ആകിലും കൈക്കും; കൃഷ്ണൻ നല്ലിയാൽ.
 ന്നരം. കൃഷ്ണനസമ്പർക്കത്താൽ സജ്ജനം കെടും.
 ന്നരം. കൃഷ്ണൻ രാജാ ബലം; ബാലകു കരച്ചൽ ബലം.
 ന്നരം. ദൂരത്തെ ബന്ധുവെക്കാൾ അരികത്തെ ശത്രു നല്ല.
 ന്നരം. ദൈവം ഉള്ളനാൾ മറക്കുമോ?
 ന്നരം. ധർമ്മം പിടിച്ചതു കോയ അറിഞ്ഞില്ല.
 ന്നരം. ധർമ്മം ദൈവവും തലമുടിയും തനിക്ക് നാശം.
 ന്നരം. ധൃവം കാട്ടിയാലും പാപം പോകാ.
 ന്നരം. ധ്യാനമില്ലാത്താലും മൗനം വേണം.
 ന്നരം. നന്നെന്നായിക്ക് സ്വയംഭൂവും പ്രതിഷ്ഠയും ഭേദം ഉണ്ടോ?
 ന്നരം. നഗരത്തിൽ ഇരുന്നാലും നരകഭയം വിടാ.
 ന്നരം. നന്മേറ്റാൻ മീൻ പോലെ.
 ന്നരം. നടന്ന കാൽ ഇടരും (ഇരുന്ന കാൽ ഇടരുമില്ല.)
 ന്നരം. നടന്നു കെട്ട വൈദ്യനും; ഇരുന്നു കെട്ട വേദഗ്രന്ഥം ഇല്ല.
 ന്നരം. നന്നെച്ചിറങ്ങിയാൽ കളിച്ച കയറും.
 ന്നരം. നന്നെത്തു കിഴവി വന്നാൽ ഇരുന്ന വിറകിന്നു ചേതം.

നന്മ. നന്നെത്തവന്ന ഇരൻ ഇല്ല; തന്നിത്തവന്ന ദുഃഖം ഇല്ല.

നന്മ. നമ്പി, തമ്പി, പെരിച്ചാഴി, പട്ടണം, പൊതുവാൾ തഥാ! ഇവർ ഐവരും ഉള്ളേടം ദൈവമില്ലെന്ന നിണ്ണയം (൨൦൯.)

നന്മ. നന്മുതിരിക്കെന്തിന്നുണ്ടവല?

നന്മ. നന്മപലന്റെ അമ്മ കിണറ്റിൽ പോയ പോലെ; (പെട്ടത്തേടനെ മുതല പിടിച്ചതു പോലെ.)

നന്മ. നന്മശാലിയായാൻ ജന്മശാലിയാകാം.

നന്മ. നന്മകത്തിൽ കരുണയില്ല, സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മരണം ഇല്ല.

നന്മ. നന്മിക്കുണ്ടോ പശുക്കുല?

നന്മ. നന്മ നന്മച്ചാലും കുടിക്കും.

നന്മ. നന്മ പൊറ മടയിൽ കുറുകൻ പെറുകയില്ല.

നന്മ. നന്മയിൻ കയ്യിൽ കുടച്ചിയെ പോറുവാൻ കൊടുത്തതു പോലെ.

നന്മ. നാടു വിട്ട രാജാവും ഉൾ വിട്ട പട്ടിയും ഒരു പോലെ.

നന്മ. നാടെനിക്ക് നഗരം എനിക്ക് പകൽ എനിക്ക് വെളിവില്ല.

നന്മ. നാട് കാട്ടുമ്പോൾ നടുവെ.

നൂറു. നാട്ടിലെ വലിയോർ പിടിച്ചാൽ അരുത് എന്ന്
പാടുണ്ടോ?

നൂറു. നാണം കെട്ടവനെ കോലം കെട്ടും (ഭൂതം കെട്ടി
കൂടും.)

നൂറു. നാമനില്ലാത്ത നിലത്തു പട ആകാം.

നൂറു. നായകം പഠിച്ച പതക്കം പോലെ.

നൂറു. നായാട്ടു നായ്ക്കൾ തമ്മിൽ കടിച്ചാൽ പന്നി കന്നു
കയറും.

നൂറു. നായായി പിറക്കിലും തറവാട്ടിലിറക്കേണം.

നൂറു. നായി നടുക്കടലിൽ ചെന്നാലും നക്കിട്ടെ കടിക്കും.

നൂറു. നായിനെ കാണുമ്പോൾ കല്ലു കാണുന്നില്ല.

നൂറു. നായിന്റെ വാൽ ഓടക്കുഴലിലിട്ടു വലിച്ചാലും നേ
രെയൊക്കയില്ല.

നൂറു. നായി പത്തു പെററിട്ടും ഫലമില്ല; പശു ഒന്നു
പെററാലും മതി.

നൂറു. നായ്ക്കൊക്കുത്തിന്നു ധൂപം കാട്ടാലു.

നൂറു. നായ്ക്കൊക്കുത്തിന്നു മേല്ക്കാട്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ നായ്ക്കൊക്കു
വും വില പോകും.

നൂറു. നാററൻ കൊടുത്താൽ നക്കരുത്.

നൂറു. നാലാം കരുത്തല നക്കും.

നൂറു. നാലാൾ പറഞ്ഞാൽ നാട്ടും വഴങ്ങണം.

നന്മ. നിടിയോന്റെ തലയിൽ വടി.

നന്മ. നിടുവാൾ പോയാൽ കോടുവാൾ നിടുവാൾ.

നന്മ. നിടുമ്പന പോയാൽ കറുമ്പന നിടുമ്പന.

നന്മ. നിത്യാഭ്യാസി ആനയെ എടുക്കും (൩൪)

നന്മ. നിന്ന കണ് കഴിക്കല്ല.

നന്മ. നിന്റെ കെട്ടം എന്റെ കൊത്തും സൂക്ഷിച്ചൊ?

നന്മ. നിന്റെ വായി കണ്ടാൽ വെളിത്തേടന്റെ അറ തുറന്നതു പോലെ.

നന്മ. നിറക്കടം തുളിപ്പുകയില്ല; അരക്കടം തുളിപ്പും.

നന്മ. നിലത്തു വെച്ചെ മുഖത്തു നോക്കും.

നന്മ. നിലാവു കണ്ട നായി വെള്ളം കുടിക്കുമ്പോലെ.

നന്മ. നിലെക്കു നിന്നാൽ മലക്കു സമം.

നന്മ. നിലെക്കു നിന്നാൽ വിലെക്ക് പോകും.

നന്മ. നിഴലിനെ കണ്ടിട്ടു മണ്ണിന്നടിച്ചാൽ കൈ വേദനപ്പെടുക അല്ലാതെ ഫലം ഉണ്ടോ?

നന്മ. നീ ചരിൽ ചെയ്യുന്ന ഉപകാരം നീറിലെ വര പോലെ, (൫൪) തോണിയുടെ നടുവിൽനിന്നു തുഴയുന്നതു പോലെ.

നന്മ. നീരൊലി കേട്ടു ചെരിപ്പഴിക്കേണമൊ? (൯)

നന്മ. നീക്കോലിയും മതി അത്താഴം മുടക്കാൻ (൧൧൪).

നന്മ. നീർ നിന്നെത്തോളം ചളി (ചേറു കെട്ടം).

൬൮൨. നീരാലിയിൽ ആറുകാൽ ആകാ.

൬൮൩. നീറ്റിൽ അടിച്ചാൽ കോലെ മുറിയും നീർ എല്ലാം ഒന്നു തന്നെ.

൬൮൪. നന്നക്കാരെ ഇറക്കിക്കൂടാ; ഇണങ്ങാരെ പിണങ്ങിക്കൂടാ.

൬൮൫. നെളികൊടു, ചൊല്ലികൊടു, തല്ലികൊടു, തള്ളിക്കള.

൬൮൬. നെയി കൂട്ടിയാൽ നഞ്ഞുറിയും; അകത്തിട്ടാൽ പുറത്തിറയാം.

൬൮൭. നെയ്യപ്പം തിന്നാൽ രണ്ടുണ്ടു ലാഭം; മീടും മിനുക്കും വയറും നിറയും.

൬൮൮. നെല്ലൊരിയന്നു മക്കൾ പിറന്നാൽ മക്കടെ മക്കളും നെല്ലൊരിയർ.

൬൮൯. നെല്ലൊരിയിൽ പൂക്കു മുഷികൻ പോലെ.

൬൯൦. നെല്ലിൽ തുരുമ്പില്ലെന്നും, പണത്തിൽ കള്ളൻ ഇല്ലെന്നും വരുമോ?

൬൯൧. നെല്ലു ചൊലുവിന്നു കൊടുത്തൊടുങ്ങിന്നു അരി വായ്പ വാങ്ങല്ല.

൬൯൨. നെല്ലും മോരും കൂടിയതു പോലെ.

൬൯൩. നേടി ഉണ്ണാൻ പോയ കൂത്തിച്ചി കണ്ണാടി വിററ.

൬൯൪. നേരെവന്നാൽ ചുരിക; വളഞ്ഞു വന്നാൽ കടുത്തില.

൬൯൫. നേർ പറഞ്ഞാൽ നേരത്തെ പോകാം.

൬൯൬. നൊന്തവൻ അന്തം പായും.

൬൯൭. നോക്കി നടക്കുന്ന വള്ളി കാല്ല് തടഞ്ഞു.

൬൯൮. പകരാതെ നിറെഞ്ഞാൽ കോരാതെ കഴിയും.

൬൯൯. പകൽ എല്ലാം തപസ്സു ചെയ്തു. രാത്രിയിൽ പശുവിൻ കണ്ണു തിന്നും.

൭൦൦. പകൽ കക്കുന്ന കള്ളനെ രാത്രിയിൽ കണ്ടാൽ തൊഴെണം.

൭൦൧. പകൽ കണ്ണുകാണാത്ത നന്തു പോലെ.

൭൦൨. പകൽ വിളക്ക് എന്ന പോലെ.

൭൦൩. പക്ഷിക്കാകാശം ബലം; മന്ത്രിതനിനുവെള്ളം ബലം.

൭൦൪. പട കണ്ട കുതിര പന്തിയിൽ അടങ്ങാതു.

൭൦൫. പടയിൽ ഉണ്ടോ കടയും വടിയും?

൭൦൬. പക്ഷിക്ക് കൂടു; മക്കൾക്ക് അമ്മ.

൭൦൭. പടിക്കൽ കടം ഇട്ടുടൈക്കല്ലെ!

൭൦൮. പടൈക്കും അടൈക്കും കടൈക്കും ചളിക്കും നടു നല്ല.

(൧൯൧)

൭൦൯. പട്ടക്കുണ്ടോ പടയും വിനയും; പൊട്ടക്കുണ്ടോ വാക്കും പോക്കും?

൭൧൦. പട്ടർ പാടു വന്ന പോലെ.

൭൧൧. പട്ടാണി തൊട്ട ആന പോലെ.

൭൧൨. പട്ടുറുദ്ധം വാഴനാൽ പോലെ.

൭൧൩. പട്ടം വളയും പണിക്കർക്ക് വെട്ടും കത്തും പലി
ശെക്ക് (നവുപ.)

൭൧൪. പണക്കാരൻ ഇററയൻ എന്നും; അത്യാസി കടി
ലൻ എന്നും കരുതരുതു.

൭൧൫. പണത്തിന്നും മീതെ പരത്തും പറക്കയില്ല.

൭൧൬. പണമരികെ ഞായം മലയരികെ ഉറവു.

൭൧൭. പണമുള്ളവനെ മണം ഉള്ളു; (പണമില്ലാത്തവൻ
പുല്ലുപോലെ.)

൭൧൮. പണമെ ഗുണം.

൭൧൯. പണം കട്ടിന്മേൽ കലം കപ്പയിൽ.

൭൨൦. പണം നോക്കിന് മുഖം നോക്കില്ല.

൭൨൧. പണം, പണം എന്നു പറയുമ്പോൾ പിണവും വാ
യി പിളർക്കും.

൭൨൨. പണിക്കർ വീണാലും അത്യാസം.

൭൨൩. പണിക്കർ വീണാലും രണ്ടുരുളും.

൭൨൪. പണ്ടു കഴിഞ്ഞതും പടയിൽ ചത്തതും പറയേണ്ടാ.

൭൨൫. പണ്ടൊരാൾ പറഞ്ഞു പോലെ.

൭൨൬. പണി മുറിച്ചാൽ പണിക്കറക; വാതുണ്ണി മുറിച്ചാൽ
ഉണ്ണിക്കറക.

൭൨൭. പണി മുത്താൽ കുന്നണയും; അളിമുത്താൽ കലം
അണയും.

൭൨൮. പണിയെ പായും; കടവു ശേഷിക്കും.

൭൨൯. പതം ഉള്ളേടം പാതാളം.
൭൩൦. പരപക്ഷം ചെസ്തേന്നു പരലോകം ഇല്ല.
൭൩൧. പരത്തിയോളമെ നൂൽ വെളിക്കും.
൭൩൨. പറഞ്ഞാൽ കെൾക്കാത്തവനു വന്നാൽ ലേഭം ഇല്ല.
൭൩൩. പല തുള്ളി പെരു വെള്ളം.
൭൩൪. പലർ ഇമ്പും അങ്ങി തന്നിക്കെങ്കിൽ തന്റെ പെട്ടകത്താക്കേണം.
൭൩൫. പലരും കൂടിയാൽ പാമ്പും ചാക.
൭൩൬. പല്ലിടുക്കിൽ കുത്തി മണപ്പാൻ കൊടുക്കരുതു.
൭൩൭. പശു കത്തുമ്പോൾ പഞ്ചാക്ഷരം ഓതിയാൽ പോരാ (നവുറ.)
൭൩൮. പശു കത്തുമ്പോൾ മമ്മം നോക്കരുത്.
൭൩൯. പശു ചത്തിട്ടും മോരിലെ പുളി പോയില്ല.
൭൪൦. പശു ചത്തൊടു കൂടി എത്തുമ്പോലെ.
൭൪൧. പള്ളിച്ചാനെ കാണുമ്പോൾ കാൽ കടഞ്ഞു.
൭൪൨. പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിർ ഉണ്ട് എങ്കിൽ പശുവിൻ പാലും കൈക്കും [പഴഞ്ചൊൽ ഒക്കാതിരുന്നാൽ, പശുവിൻ പാലും കൈക്കും.]
൭൪൩. പഴമ്പിലാമ്പില വീഴുമ്പോൾ പച്ചപ്പിലാമ്പില ചിരിക്കുമ്പോൾ.
൭൪൪. പഴുക്കാൻ മൃത്താൽ പഠിക്കേണം.

൭൪൫. പാങ്ങൻ നന്നെങ്കിൽ പടിക്കൽ ഇരുന്നാലും മതി.
൭൪൬. പാങ്ങൻ ഒക്ക പടിക്കലോളം.
൭൪൭. പാങ്ങവൻ തളരും.
൭൪൮. പാണന്റെ നായി പോലെ.
൭൪൯. പാപി ചെല്ലന്നെടം പാതാളം.
൭൫൦. പാമ്പിന്നു പാൽ വിഷം; പശുവിന്നു പുല്ലു പാൽ.
൭൫൧. പാമ്പോടു വേറായ തോൽ പോലെ.
൭൫൨. പാററി തുപ്പിയാൽ പള്ളിയറയിലും തുപ്പാം.
൭൫൩. പാലം കടക്കുവോളം നാരായണ പാലം കടന്നാൽ പിന്നെ കൂരായണ.
൭൫൪. പാലിന്നു പഞ്ചാര.
൭൫൫. പാലു വിളമ്പിയെടത്തു പഞ്ചതാര; മോർ വിളെമ്പിയെടത്തുപ്പ.
൭൫൬. പാളയം പോയ നിരത്തു പോലെ.
൭൫൭. പിടിച്ചതിനെ വിട്ടു പറക്കുന്നതിൻ വഴിയെ പായരുതു.
൭൫൮. പിടിച്ചതു മറന്നിട്ടു മറന്നതു പിടിക്കുമ്പോൾ വശമാക്കേണ്ടതെല്ലാം വശമാക്കേണം.
൭൫൯. പിടിച്ചപ്പോൾ ഞെക്കീടാഞ്ഞാൽ ഇളക്കുമ്പോൾ കടിക്കും.
൭൬൦. പിടിച്ചു വലിച്ചു കപ്പായം ഇട്ടാൽ പഠിച്ചു കീറി പോകും.

൭൬൧. പിണം കണ്ട കഴു പോലെ.
൭൬൨. പിണം ചുട്ടാലും ജ്ഞം ചുടാ.
൭൬൩. പിണ്ണാക്കും കത്തും ഒപ്പം.
൭൬൪. പിലാവിന്റെകാതൽ പൂതലാകുമ്പോൾ തേക്കിന്റെ
ഇളന്തല പച്ച വിടും.
൭൬൫. പിള്ളചിത്തം പീനാദം; നായി ചിത്തം തുണികീറും.
൭൬൬. പിള്ളപ്പണി തീപ്പണി; തള്ളക്കു രണ്ടാം പണി.
൭൬൭. പിള്ളരെ കൂട കളിച്ചാൽ വീറു കെടും.
൭൬൮. പിള്ളരെ മോഹം പറഞ്ഞാൽ തീരും; മൂരിമോഹം
മൂളിയാൽ തീരും.
൭൬൯. പൂത്തൻ പെണ്ണു പുരപ്പറം അടിക്കും; പിന്നെ പെ
ണ്ണു വെയിച്ചെടം അടിക്കയില്ല.
൭൭൦. പുഞ്ച പുറത്തിട്ട് വേലി കെട്ടുക.
൭൭൧. പുരയില്ലാത്തവനുണ്ടോ തീപ്പെടി?
൭൭൨. പുരവലിപ്പാൻ പറഞ്ഞാൽ ഇറയെ വലിക്കാമു.
൭൭൩. പുരെക്കു മീതെ വെള്ളം വന്നാൽ അതുകു മീതെ
തോണി.
൭൭൪. പുരെക്കൊരു മുത്തി (തിത്തി) അരെക്കൊരു കത്തി.
൭൭൫. പുലന് കുറുക്കനെ പോലെ.
൭൭൬. പുല്ലിട്ട തീയും; പുലയരെ ബാധവവും
൭൭൭. പുല്ലിൽ തുകിയ നെയി പോലെ.

൭൭൮. പുല്ലു തച്ച നെല്ലിന്നു കീറിയ പായി.
൭൭൯. പുച്ച വീണാൽ തഞ്ചത്തിൽ.
൭൮൦. പൂച്ചെക്കു വിളയാട്ടം; എചിക്ക് പ്രാണവേദന (എലിക്കു മുറുക്കം, ചേരെക്കു വിളയാട്ടം.)
൭൮൧. പൂത്തതൊക്കു മാങ്ങയും അല്ല; പെററത് ഒക്കു മക്കുളും അല്ല; നേടിയത് എല്ലാം പണച്ചുമല്ല.
൭൮൨. പൂവാഴത്തോട്ടത്തിൽ പേടില്ല.
൭൮൩. പൂളം കൊണ്ടു പാലം ഇട്ടാൽ കാലം കൊണ്ടുറിയും.
൭൮൪. പൂക്കും നന്നെങ്കിൽ മുഖം ആകാ.
൭൮൫. പെണ്ണൊരുമ്പെട്ടാൽ ബ്രഹ്മനും തടുത്തു കൂടാ.
൭൮൬. പെൺപട, പടയല്ല; മൺചിറ, ചിറയല്ല.
൭൮൭. പെൺപിള്ള എല്ലാവർക്കും ഒക്കെ.
൭൮൮. പെരിയോരോടു എളിയോൻ നടു പറയരുതു.
൭൮൯. പെരുവഴി തുവെക്കരുമില്ല.
൭൯൦. പെററമ്മക്ക് ചോറു കൊടുത്തൊ മുത്താച്ചിക്കുറിയളപ്പാൻ?
൭൯൧. പെററവൾ ഉണ്ണുന്നതു കണ്ടു മച്ചി കൊതിച്ചാൽ കായ്മമൊ? (കണ്ടു വറടി കതം പാഞ്ഞാൽ എന്തു ഫലം.)?
൭൯൨. പേടിക്ക് കാടു ദേശം പോരാ.

൭൯൩. പേട്ട മുട്ടെക്ക് പട്ടിണിയിടല്ല.

൭൯൪. പൊട്ടൻ പറഞ്ഞതെ പട്ടേരിയും വിധിക്കും.

൭൯൫. പൊൻ തുക്കുന്നേടത്തു പൂച്ചെക്കെന്തു? (പൊന്നുരുക്കുന്നേടത്തു.)

൭൯൬. പൊന്നാരം കുത്തിയാൽ അരി ഉണ്ടാകയില്ല.

൭൯൭. പൊന്നു കാക്കുന്ന ഭൂതം പോലെ.

൭൯൮. പൊന്നു വെക്കേണ്ടയിടത്തിൽ പൂവെങ്കിലും വെക്കേണം.

൭൯൯. പൊന്നു ഒന്ന്, പണി പലതു.

൮൦൦. പൊൻ സൂചികൊണ്ടു കുത്തിയാലും കണ്ണു പൊം.

൮൦൧. പൊരുത്തങ്ങളിൽ മനപ്പൊരുത്തം മതി.

൮൦൨. പോകേണ്ടതു പോയാൽ ബുദ്ധി വെക്കും; വേവേണ്ടതു വെന്താൽ തീയും കത്തും.

൮൦൩. പോക്കററാൽ പുലി പുല്ലും തിന്നും (൪൭൩.)

൮൦൪. പോത്തിന്റെ ചെവിട്ടിൽ കിന്നരം വായിക്കുന്നതു പോലെ.

൮൦൫. പോത്തിന്റെ മേൽ ഉണ്ണി കടിച്ചതു പോലെ.

൮൦൬. പോത്തു കൂട വെള്ളം കുടിക്കാത്ത കാലം.

൮൦൭. പോയാൽ പൊറുക്കുവാൻ പൊണ്ണാച്ചിയും മതി.

൮൦൮. പോരുന്നോരെ പോരുമ്മ; പോരാത്താളുടെ ചന്തി മേൽ.

വൃ൦൯. ബന്ധു ആറു കരയുന്നതിനെക്കാളും ഉടയവൻ ഒന്നു കരഞ്ഞാൽ മതി.

(പാക്കയി വെളുത്താൽ പരുത്തിയോളം.) (൭൩൧.)

വൃ൧൦. ബാധർ പടക്കുക; ഇളന്തേങ്ങാ കറിക്കുക.

വൃ൧൧. ബാധശാപവും നാരീശാപവും ഇറക്കിക്കൂടാ.

വൃ൧൨. ഭൂകുതിയാലെ മുക്കുതി; യുകുതിയാലെ ഉക്കുതി.

(ഭയത്താലെ ഭൂകുതി; നയത്താലെ യുകുതി).

വൃ൧൩. ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം ഇട്ടുപോലെ.

(ഭീക്ഷകൻ വന്നവൻ പെണ്ടിക്കുമാറ്റിച്ചു).

വൃ൧൪. ഭോജനം ഇല്ലാത്താൽ ഭാജനം വേണം.

വൃ൧൫. മകം പിറന്ന മക്ക; പൂരാടം പിറന്ന പുരുഷൻ.

വൃ൧൬. മകരം (മേടം) വന്നാൽ മറിച്ചെണ്ണുണ്ടാ.

വൃ൧൭. മക്കൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ പടക്കൽ കാണാം.

വൃ൧൮. മക്കൾക്ക് മടിയിലും മരുമക്കൾക്ക് വളറ്റിലും ചവിട്ടരുത്.

വൃ൧൯. മങ്ങിപ്പുക പൂഴിവെക്കുന്നതു പോലെ.

വൃ൨൦. മച്ചറിയുമൊ ഈറു നോവു; പൊറവൽക്കുറിയാ പിള്ളവരുന്തം.

വൃ൨൧. മഞ്ഞച്ചേര മലൻ കടിച്ചാൽ മലനാട്ടിൽ എങ്ങും മരുന്നില്ല.

പ്രൗഢ. മടിയിൽ അരി ഉണ്ടെങ്കിൽ പെങ്ങളെ വീടു ചോദി
ക്കേണമൊ?

പ്രൗഢ. മണ്ണു തിന്നുന്ന മണ്ഡലിയെ പോലെ.

പ്രൗഢ. മതുത്ത പാലിന്നില്ലാത്തതോ പുളിച്ചു മോററിനു.

പ്രൗഢ. മധുരത്തിൽ ഉത്തമം വായുധുരം.

പ്രൗഢ. മനകെട്ടി മലയാളൻ കെട്ടു.

പ്രൗഢ. മനസ്സിൽ ചക്കര മതുകയില്ല.

പ്രൗഢ. മനസ്സോപ്പമായാൽ ഉലക്ക മേലും കിടക്കാം (൨൪൭).

പ്രൗഢ. മനോരഞ്ജ നരജ്ഞന എങ്കിൽ ചാണകക്കുന്തിയും
സമ്മതി.

പ്രൗഢ. മരത്തിനു വേർ ബലം; മനുഷ്യനു ബന്ധു ബലം
(൧൧൬).

പ്രൗഢ. മരത്തിനു കായി ഘനമൊ?

പ്രൗഢ. മരത്തോക്കിനു മണ്ണുണ്ടു.

പ്രൗഢ. മരന്നോക്കി കൊടിയിടെണം.

(ആളെ നോക്കി പെണ്ണും മരന്നോക്കി കൊടിയും).

പ്രൗഢ. മരുന്നും വിരുന്നും മൂന്നു നാൾ.

പ്രൗഢ. മറക്കലം, തുറക്കലം, പിന്നെ പനക്കലം, പിന്നെ
യതുപാലക്കലം.

പ്രൗഢ. മലയരികെ ഉറവു; പണമരികെ ഞായം (൭൧൬).

പ്രൗഢ. മലയോടു കൊണ്ടക്കലം ഹിറിയല്ല.

പ്രമുഖ. മലന്ന് കിടന്നു തുപ്പിയാൽ മാറത്തു വീഴും.

പ്രമുഖൻ. മല്ലൻ പിടിച്ചെടും മമ്മം

പ്രശ്ന. മഴയത്തുള്ള എരുമ പോലെ.

പ്രശ്ന. മാങ്ങ വീണാൽ മാക്കീഴ് പാടൊ?

പ്രശ്ന. മാടോടിയ തൊടിക; നാടോടിയ പെൺ.

പ്രശ്ന. മാണിക്കകല്ല കൊണ്ടു, മാങ്ങ എറിയുന്നുവൊ?

പ്രശ്ന. മാണിക്കകല്ല പന്തീരാണ്ടു കപ്പയിൽ കിടന്നാലും
മാണിക്കകല്ല തന്നെ.

പ്രശ്ന. മാറാത്ത വൃദ്ധിക്ക് എത്താത്ത മരുന്ന.

(മീത്തലെ കണ്ടത്തിൽ ഉറവുണ്ടായാൽ താഴെക്കണ്ട
ത്തിലും വരും.) (൫൯൫).

പ്രശ്ന. മീൻ കണ്ടം വേണ്ടാത്ത പൂച്ച ഉണ്ടൊ?

പ്രശ്ന. മുകന്തായം വളഞ്ഞാൽ (തേററിയാൽ) നൃശ വളയും.
(തെററും).

പ്രശ്ന. മുച്ചെവിടു കേട്ടാൽ മൂലനാശം.

പ്രശ്ന. മുട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇഷ്ടം പോകും.

പ്രശ്ന. മുട്ടശാന്തിക്ക് ഏല്പിച്ചാൽ കാശിക്കു പോകാം.

പ്രശ്ന. മുത്തിനു കൊണ്ടു ഉപ്പിനു വില്ക്കുമൊ?

പ്രശ്ന. മുത്തിനു മുങ്ങുന്നേറും അളിയൻ പിടിക്കേണം ക
യർ.

മുട്ടി തിന്നുന്ന മു. പണയ നിലയിൽ KP

വൃ൩. മുൻപിൽ പോയിട്ടില്ല; പിന്നെപ്പാഴിൽ തോ
കില്ല.

വൃ൪. മുഖെ വന്നതൊ കൊമ്പൊ ചെവിയൊ?

വൃ൫. മുൻവില, പൊൻവില.

വൃ൬. മുയൽ ഇളകുമ്പോൾ നായ്ക്കു കാക്കിപ്പാൻ മുട്ടം.

വൃ൭. മുറിപ്പാട്ടു കൊണ്ടുണ്ടു ചെന്നാൽ മുഴുവൻ പാട്ടു കേ
ൾക്കാം. രണ്ടാട്ടം കേൾക്കാം.

വൃ൮. മുറിവൈദ്യൻ ആളെ കൊല്ലും; മുറി ഹജ്ജി ഭീൻ
കൊല്ലും.

വൃ൯. മുററത്തു മുല്ലെക്ക് മണം ഇല്ല.

വൃ൧൦. മുലക്കണ്ണു കടിക്കുമ്പോൾ കവിൾക്കു മിടിക്കേണം.

വൃ൧൧. മുല വിട്ടു മുല പിടിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പിൽ (൭൫൮.)

വൃ൧൨. മുള നാഴിക്ക് മുറിച്ച പന്തിയിൽ.

വൃ൧൩. മുളയാകുമ്പോൾ നഖം കൊണ്ടു നുള്ളാം പിന്നെ മഴ
വിട്ടു മുറിച്ചാലും നീങ്ങാ.

വൃ൧൪. മുളയിൽ അറിയാം വിള.

വൃ൧൫. മുളമേൽ ഇല വീണാലും ഇലമേൽ മുളു വീണാ
ലും നാശം ഇലേക്ക്.

വൃ൧൬. മുളു പിടിക്കിലും മുറുക്കനെ പിടിക്കേണം.

വൃ൧൭. മുഴങ്ങാൻ നില്ക്കുന്ന നായിന്റെ തലയിൽ തേങ്ങാ
പറിച്ചിട്ടാലോ?

പുനഃ. മൂക്കിന്മേൽ ഇരുന്നു, വായിൽ കാക്കിക്കരുത്.

പുനർ. മൂക്കില്ലാത്ത നാട്ടിൽ മുറുമൂക്കൻ മൂപ്പൻ (വമ്പൻ).

പുനഃ. മൂക്കു തൊടുവാൻ നാച്ചു നീളം പോരാ.

പുനഃ. മൂക്കു മുങ്ങിയാൽ മൂവാൾക്കൊ. മുപ്പതിറാൾക്കൊ?
(മൂക്കു നന്നെത്താൽ മൂവാൾക്ക് പോലും മുപ്പതിറാ
ൾക്ക് പോലും).

പുനഃ. മൂക്കൻ ൨ കൈയിലും ൪ ചിരട്ട പിടിച്ചു പോം.

പുനഃ. മൂക്കത്തടത്തോളമെ കാതൽ ഉണ്ടാകും.

പുനഃ. മൂക്കത്താർ വാക്കും മുതുമെല്ലിക്കയും മുമ്പിൽ കൈ
ക്കും പിന്നെ മതൃക്കും.

പുനഃ. മൂക്കെന്നായാൽ മുക്കൊല പെരുവഴി തുണ.

പുനഃ. മുറിയൊടു ചോദിച്ചിട്ടു വേണമൊ നകം വെപ്പാൻ?
(മൂഖ്നെ തിന്നുന്ന നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ മൂഖ്നെ തി
ന്നെന്നും. (൫൩൦).

പുനഃ. മൂലം മറന്നാൽ വിസ്മയി!

പുനഃ. മൂലർ കൂടിയാൽ മുറം അടിക്കും.

പുനഃ. മൂളിയ വീട്ടിൽ തിക്ഷ പോകരുത്.

പുനഃ. മെല്ലെ തിന്നാൽ മുളളം തിന്നാം.

പുനഃ. മെല്ലെനെ ഒഴുകും വെള്ളം കല്ലിനെ കഴിയ ചെല്ലും.

പുനഃ. മേടി നോക്കിയാൽ അറിയാം

വ്യവന. മേല്പട്ട മിന്നൽ പോലെ പൊങ്ങി ഭേദിയും കീഴ്ത്തട്ടു ഭാര പോലെ വീണ ഭേദവും.

വ്യവര. മോർ വില്ലുന്ന തായെ ഊരിലെ പ്രാചര്യം (പാ രചര്യം) എന്തിന?

വ്യവര. മോറിന്നു വന്നാർ പശു ചില ചോദിക്കരുത്.

വ്യവന. യഥാശക്തി മഹാഫലം.

വ്യവര. യഥാ രാജാ തഥാ പ്രജാ.

വ്യവവ. രണ്ടു തലയും കത്തിച്ചു നടു പിടിക്കല്ല.

വ്യവൻ. രാജാധാര്യ പ്രത്യുത്തരമില്ല.

വ്യവൻ. രാജാവിനോടും വെള്ളത്തോടും തീയോടും ആന യോടും കളിക്കരുതു.

വ്യവൻ. രാജാവിന്റെ നായായിട്ടല്ലെ എറിഞ്ഞുടത്തരുതു.

വ്യവൻ. രാജാവില്ലാത്ത നാട്ടിൽ കടിയിരിപ്പാൻ ആകാ.

വ്യവൻ. രാമായണം മുഴുവൻ വായിച്ചിട്ടും രാമൻ സീത ആർ എന്നു ചോദിക്കും.

വ്യവൻ. രാവു വീടാകാ; പകൽ കാടാകാ.

വ്യവൻ. രാവു വീണ കഴിയിൽ പകലും വീഴുമൊ?

വ്യവൻ. ലോകപ്പശുക്കളുടെ കത്തു സഹിച്ചു കൂടുമൊ?

വ്യവൻ. ലോകം പാഴായാൽ നാകം പാഴാമൊ?

(ലോകർ എല്ലാം ചത്താൽ ശോകം ചെയ്യാൻ ആർ)?

വ്യവൻ. വക്കടന്ന കലത്തിന്നു കണ മുറിഞ്ഞു കയിൽ.

വുൻൻ. വടി കത്തിയും പട കാണെണം.

൯൦൦. വണ്ണത്താൻ വീടും കളത്ര വീടും തനിക്കൊത്തതു.

൯൦൧. വണ്ണത്താൻ വീട്ടിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ തുണിയുറുപ്പയിൽ
വേണം.

൯൦൨. വന്നറിയാത്താൽ ചെന്നറിയേണം.

൯൦൩. വന്നാൽ എന്തു വരാത്താൽ; വരാത്താൽ എന്തു വ
ന്നാൽ?

൯൦൪. വമ്പനോടു വഴുതു നല്ല.

൯൦൫. വരെക്കാൻ വരെയും, കരിച്ചതൊ എങ്ങിനെ?

൯൦൬. വരുത്താൻ കൊറിച്ചു പോകും; കണ്ടാൽ പറഞ്ഞു
പോകും.

൯൦൭. വരേറാനും, വലവീതൊറാനും, കട്ടോറാനും, കടം കൊ
ണ്ടോറാനും, ആശവിടാ.

൯൦൮. വലിയ ആനെക്ക് മണി കെട്ടേണമൊ? (പ്രസ്ത).

൯൦൯. വലിയോന്റെ പൊൻ എടുക്കേണം എങ്കിൽ എളി
യവന്റെ പാര വേണം.

൯൧൦. വലിയവന്റെ വല്ലം തുറക്കുമ്പോഴെക്ക് എളിയവ
ന്റെ വണ്ണ വലിക്കും.

൯൧൧. വല്ലഭുമുള്ളവന്നു പുല്ലും ആയുധം.

(വസ്തു പോയാലെ ബുദ്ധി തോന്നും. (പ്ര൦൨.)

൯൧൨. വളഞ്ഞ കത്തിക്ക് തിരിഞ്ഞ ഉറ.

നൗ൩. വളച്ചു കെട്ടിയാൽ എന്തിനോക്കും.

നൗ൪. വളപ്പിൽ കൊത്തുന്നതും കഴുത്തിൽ കെട്ടുന്നതും ഒരു പോലെയാ?

നൗ൫. വഴിമൊഴിയെങ്കിൽ മുറിക്കു ഉരുക്കു ആം.

നൗ൬. വാക്കിൽ തോറാൽ മൂപ്പിൽ താഴെണം.

നൗ൭. വാക്കു കൊണ്ടു കോട്ട കെട്ടുക.

നൗ൮. വാക്കു പോകുകയും, നെല്ല് കൊയിലകത്തും.

നൗ൯. വാനം വീണാൽ മുട്ടിടാമൊ?

നൗ൧൦. വായറിയാതെ പറഞ്ഞാൽ ചെവിയറിയാതെ കൊള്ളാം.

(കാറ്ററിയാതെ തൂപ്പിയാൽ ചെള്ള അറിയാതെ കൊള്ളാം. (൩൫൫).

നൗ൧൧. വായി ചക്കര കൈ കൊക്കര.

നൗ൧൨. വായി പോയ കത്തി കൊണ്ടു ഏതിലെയും വെച്ചു കൊത്താം.

നൗ൧൩. വായിലെ നാവിന്നു നാണം ഇല്ലെങ്കിൽ തൊണ്ടു ക്ക് ശ്രീ ഉണ്ടു. (വയറും നിറയും).

നൗ൧൪. വാൾ എടുക്കാത്തവൻ വാൾ എടുത്താൽ വാൾ എല്ലാം ചില മീൻ നാറും.

നൗ൧൫. വിനാശ കാലെ വിപരീത ബുദ്ധി ആരാന്റെ കത്തി എന്നെ ഒന്നു കൊത്തി.

നർമന്യ. വിരൽ ചുട്ടു കവിൾ തുളക്കുരുത്ത്.

നർമദ്യ. വിശക്കാനുക്കുതുണ്ണുണം മറക്കാനുക്കുതു പറയണം.

നർമവ്യ. വിശപ്പിന്നു കറി വേണ്ടോ; ഉറക്കിന്നു പായി വേണ്ടോ.

നർമൻ. വിശ്വസിച്ചോനെ ചതിക്കല്ല; ചതിച്ചോനെ വിശ്വസിക്കല്ല!

നർമ്മം. വിശ്വാസമില്ലാത്തവർക്കു കഴുത്തുരുത്തു കാണിച്ചാലും കണ്ടെടുക്കുന്ന വരും.

നർമ്മം. വിഷഹാരിയെ കണ്ടു പാമ്പു പോലെ.

നർമ്മവ. വിളക്കോടു പാറിയാൽ ചിറകു കരിയും.

നർമ്മന. വിളമ്പുന്നോൻ അറിയാഞ്ഞാൽ വെയിക്കുന്നോൻ അറിയേണം!

നർമ്മര. വിളയും വിത്തു, മുളയിൽ അറിയാം (വൃന്തര).

നർമ്മര. വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ മോർ തരാത്ത ആൾ ആലക്കൽ നിന്നു പാൽ തരുമോ?

നർമ്മന്യ. വീട്ടിൽ ചോറുണ്ടെങ്കിൽ വിരുന്നു ചോറുമുണ്ടു (പ്രശംസ).

നർമ്മദ്യ. വീണ മരത്തിൽ ഓടിക്കയറും

നർമ്മവ്യ. വീണാൽ ചിരിക്കാത്ത ചങ്ങാതിയില്ല.

വീണാൽ ചിരിക്കാത്തതു ബന്ധുവല്ല.

നർമ്മൻ. വീശിയ വലേക്ക് അറു കണ്ണു ഉണ്ടാം.

൯൪൦. വീഴുന്ന മൂരിക്ക് ഒരു മുണ്ടു കരി.
 ൯൪൧. വീഴും മുമ്പെ നിലം നോക്കേണം.
 ൯൪൨. വെച്ചാൽ കട്ടമ, ചിരച്ചാൽ മൊട്ട.
 ൯൪൩. വെടികൊണ്ടു പന്നി പായും പോലെ
 ൯൪൪. വെട്ടാത നായക്ക് പൊരിയാത കുറി.
 ൯൪൫. വെട്ടൊന്നെങ്കിൽ തുണ്ടും രണ്ടു.
 ൯൪൬. വെണ്ണീറിൽ കിടന്ന പട്ടി പോലെ.
 ൯൪൭. വെറിലെക്കടങ്ങാത്ത അടക്കയില്ല; ആണിന്നടങ്ങാ
 ത പെണ്ണില്ല.
 ൯൪൮. വെളുത്ത മാന്മാൻ ഇഞ്ചി പൊരിച്ചതു മൂലം ലാ
 വ പുക.
 ൯൪൯. വെളുത്തേടൻ അലക്കു മാറി, കാശിക്കു പോവാൻ
 കഴികയില്ല.
 ൯൫൦. വെള്ളം ആകാഞ്ഞാൽ തോണ്ടിക്കുടിക്കേണം; നിലം
 ആകാഞ്ഞാൽ നീങ്ങി ഇരിക്കേണം.
 ൯൫൧. വെള്ളം കണ്ടു പോത്തു പോലെ.
 ൯൫൨. വെള്ളം വറ്റും പോഴെക്ക് പച്ചേലയിൽ കെട്ടിയ
 കായും എത്തി.
 ൯൫൩. വെള്ളെരിയിൽ കുറുക്കൻ കയറിയതു പോലെ.
 ൯൫൪. വെളിലപ്പറത്തു വീണ വെള്ളം പോലെ.
 ൯൫൫. വേട്ടാളൻ പോറിയ പൂഴുവെ പോലെ.

൯൫൬. വേട്ടവർ പോറിയ നായിനെ പോലെ.

൯൫൭. വേണ്ടികിൽ ചക്ക വേരിന്മേലും കായ്ക്കും; വേണ്ട
എങ്കിൽ കൊമ്പത്തും ഇല്ല.

൯൫൮. വേദം അറിഞ്ഞാലും വേദന വിടാ.

൯൫൯. വേദനെക്കു വിനോദം (വെ. മൊന്നോതം ചേരാ).

൯൬൦. വേർ കിഴിഞ്ഞു തിരുൾ ഇളക്കി.

൯൬൧. വേറി അകാഞ്ഞിട്ടു കട്ടി പെണ്ണായി.

൯൬൨. വേല കപ്പമല്ലെങ്കിലും വേയിൽ കപ്പം കൊണ്ടാൽ
മതി.

൯൬൩. വേലിക്കു പുറത്തെ പശുക്കളെ പോലെ.

൯൬൪. വേലി പഞ്ച തിന്നു തുടങ്ങി.

(വേലി വിള തിന്നുമ്പോലെ.

൯൬൫. വേവുന്ന പുരെക്ക് ഉരുന്ന കഴുകൊൽ ആദായം.

൯൬൬. വേശി മൂത്താൽ കുരങ്ങു.

൯൬൭. വൈദ്യൻ കാട്ടിൽ കയറിയ പോലെ.

൯൬൮. വൈരമുള്ളവനെ കൊണ്ടു ക്ഷൗരം ചെയ്യിക്കു
മ്പോലെ.

൯൬൯. വൈശ്രവണന്റെ ഭ്രൂവും പോലെ.

൯൭൦. ശകനം നന്നായാലും പുലരുമ്പോളം കക്കരുതു.

(കക്കാൻ തരം എന്നു വെച്ചു പ. ക.)

൯൭൧. ശവം ചുട്ടവൻ ചാവു കഴിക്കയില്ല.

൯൭൨. ശിക്ഷയെ ചൊല്ലിലെ ശീലം നല്ല.

൯൭൩. ശീതം നീങ്ങിയവനു വാതം കൊണ്ടു ഭയം എന്തു?

൯൭൪. ശ്രീമേൽ വാഴ വീണാലും വാഴമേൽ ശ്രീ വീണാലും വാഴെക്ക് കേടു. (൮൩൫).

൯൭൫. ശ്രീമാൻ സുഖിയൻ മുടിയൻ ഇരപ്പൻ.
(ശാവിന്റെ വാൽ പന്തീരാണ്ടു കഴലിൽ ഇട്ടാലും എടുക്കുമ്പോൾ വളഞ്ഞിരിക്കും. (൩൫൮).

൯൭൬. സങ്കടക്കോഴിക്ക് പണം ഒന്നു!

൯൭൭. സമുദ്രത്തിൽ മുക്കിയാലും പാത്രത്തിൽ പിടിപ്പതെ വരും.

൯൭൮. സമ്പത്തു കാലത്തു തൈ പത്തു വെച്ചാൽ ആപത്തു കാലത്തു കായ്ക്കത്തു തിന്നാം.

൯൭൯. സാരം അറിയുന്നവൻ സർവ്വജ്ഞൻ.

൯൮൦. സാജ വരുമ്പോൾ സ്ഥര വരും; സ്ഥര വരുമ്പോൾ സാജ വരും; രണ്ടും കൂടിവരുമ്പോൾ അവസരവരും.

൯൮൧. സുഖദുഃഖാദികൾ വെള്ളത്തിൽ ഇട്ട ഉരുക്കു പോലെ.

(സുഖത്തിൽ പിന്നെ ദുഃഖം; ദുഃഖത്തിൽ പിന്നെ സുഖം).

൯൮൨. സൂക്ഷ്മൻ പക്ഷിറായാലും പക്ഷിർ സൂക്ഷ്മനായാലും തരം അറിയിക്കും.

നമ്പ്രന. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ കാണാത്തതും കാണാം
(കാണാത്തവരും കാണും).

നമ്പ്രശ. സൂചി പോയ വഴിക്കെ നൂലും പോകും.

നമ്പ്രമ. സേതുവിങ്കൽ പോയാലും ശനിപ്പിഴ വിടാതെ.

നമ്പ്രന. സേവ മഴുത്തിട്ട് കണ്ടി ഇറങ്ങിക്കൂടാം.
(സ്ഥാനത്തെളിയോൻ കൊണത്തിരികേണം
(മുപ്പമ.)

നമ്പ്രമ. സ്നേഹം ഒരു തോണി വണ്ടി പോലെ ആകേണം.

നമ്പ്രവ. സ്വ കാഴ്ചം തിന്നാൽ സൂകരം.

നമ്പ്രൻ. സപാമിദ്രോഹി വീട്ടിന്നു പഞ്ച മഹാ പാതകങ്ങൾ
വാതിൽ.

നൻറ. ഹിരണ്യ നാട്ടിൽ ചെന്നാൽ ഹിരണ്യായ നമഃ

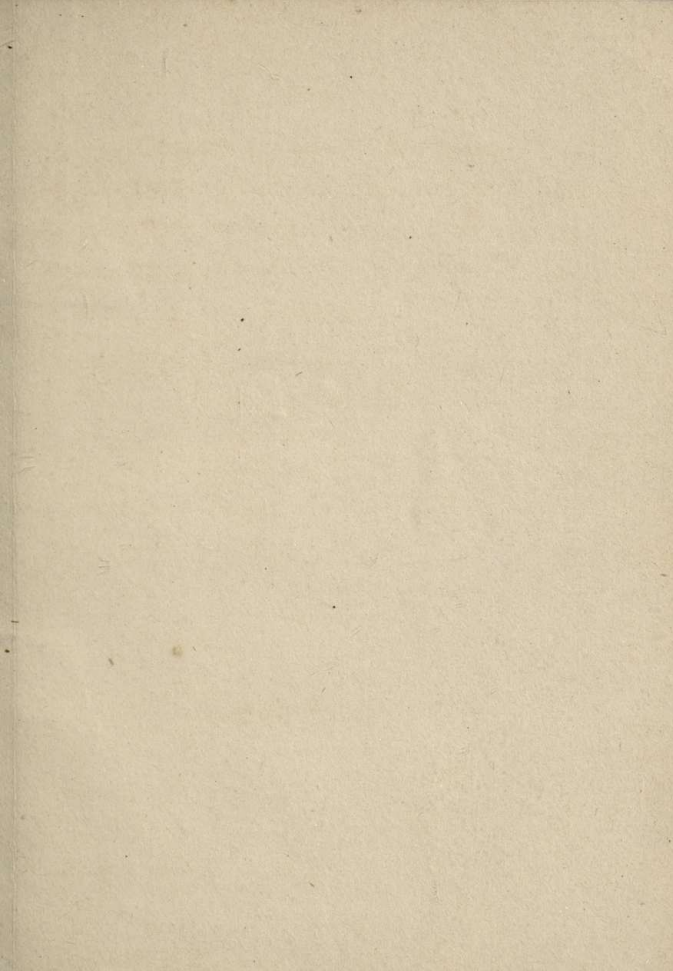
 ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ആദ്യത്തിൽ മുഖെ അച്ച
ടിച്ച പുസ്തകത്തിലുള്ള പ്രകാരം ഒരു ആയിരം പഴഞ്ചൊൽ എ
ന്നടിച്ചു പോയി. മുഖിൽ അടിച്ച പുസ്തകത്തിൽ നൂറുപ. നൂറുപൻ
എന്ന് തപ്പായി, പത്ത് കുറഞ്ഞ് ആയിരം സംഖ്യയുണ്ടായിര
ന്നു. ആ തപ്പ്, പുസ്തകം അടിക്കുമ്പോൾ കണ്ടത് കൊണ്ട് തപ്പി
പ്പോയ പത്ത് സംഖ്യ ഇതിൽ ചേർപ്പാൻ ഇട വന്നിട്ടില്ല. ആ
യ്ക്കു കൊണ്ട് ഈ പുസ്തകത്തിൽ തൊള്ളായിരത്തിൽ തൊണ്ണൂറു
പഴഞ്ചൊൽ മാത്രമെ ഉള്ളൂ.

പഴഞ്ചൊൽ ഉപകരിക്കുന്നെങ്കിലും അതിന്റെ ഫലം തച്ഛാലിക. നിത്യഫലം ജനിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ വചനം തന്നെ. സല്ലതി ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതിനെ പാരായണം ചെയ്തു കൊൾവിൻ.

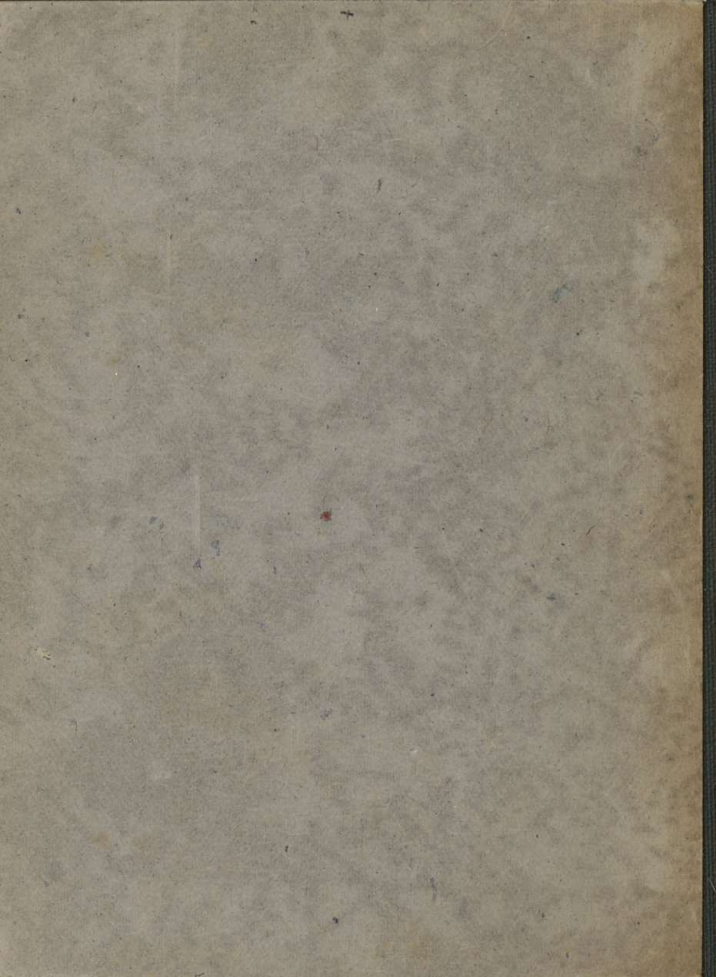
“ദൈവവചനം എൻ കാലിന്നു വിളക്കും, എൻ പാതയിൽ “വെളിച്ചവും തന്നെ; ദുഷ്ടന്മാർ എനിക്ക് കണി വെച്ചു എ “ങ്കിലും നിന്റെ നിയോഗങ്ങളെ ഞാൻ വിട്ടുപിടിക്കില്ല. നി “ന്റെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ എൻ ഹൃദയത്തിന്നു അനന്തം അതുക “യാൽ ഞാൻ അവന്റെ എന്തേക്കും എൻ അവകാശമായി “അടക്കുന്നു. സങ്കീർത്തനം ൧൧൯.

1922 9819

ONE THOUSAND

MALAYALAM PROVERBS

ഒരു ആയിരം

പഴഞ്ചൊല്ല്

MANGALORE

PRINTED BY STOLZ & REUTHER, BASEL MISSION PRESS
1868

